U POČETKU BEŠE REČ -
NE TUMAĆENJE

Optužnica – Upozorenje - Razjašnjenje

Počećemo sa osvrtom na samu suštinu stvari bez, nekog uobičajenog uvoda. Što se tiče suda i izricanje preosude u pogledu svih Biblijskih stvari – učenja ili prakse – kojima se treba baviti, Bog je već odlučio u Svojoj Reči šta je punovažeće.U ovom izlaganju nepromenljiva i savršena, večna Božija Reč, će ostati onako kako je napisana u Bibliji, jer će ona na dan suda biti korišćena kao poslednji sud. Kao u sudskom slučaju mi ćemo sada morati da objavimo optužnicu pred sedištem Božijeg suda i da podamo upozorenje.

Optužba je protiv neprestalne religiozne podvale. Ljudski rod se još uvek obmanjuje, kao što ćemo to videti, i biva lagan u ime Boga i religije. Ako bude ikakve šanse za promenu našeg večnog odredišta posle smrti, niko ne bi ušao u takvu nepriliku da sastavi ovu optužnicu. Medjutim, biće onako kako je pisano, " *i kao što je ljudima odredjeno jednom umrijeti, a po tom sud*(Heb. 9 : 27).

Optužba nije protiv "neukih",već protiv i na prvom mestu protiv čitavog sveštenstva na celoj zemlji. Gledajući stvari sa naše ljudske perspektive, mogli bi smo pokušati da se odbranimo olakšavajućim okolnostima, zato što smo svi rodjeni u nasledjenom grehu i prestupu. Sa Božije tačke gledišta nema izvinjenja za bilo koga, jer nam je On u Bibliji ostavio pravno pravilo vredno pažnje. Tako kaže GOSPOD ISUS," 46 *.Ja dodjoh vidjelo na svijet, da ni jedan koji me vjeruje ne ostane u tami.*
47. ***I ko čuje moje riječi i ne vjeruje, ja mu ne ću suditi****; jer ja ne dodjoh da sudim svijetu, nego da spasem svijet.*
*48.****Koji se odriče mene, i ne prima riječi mojijeh, ima sebi sudiju; riječ koju ja govorih ona će mu suditi u pošljednji dan;***
(Jov. 12: 46-48).

Svi koji proučavaju Sveto Pismo stigli su do potpuno drugačijih rezultata, zbog njihovih vlastitih pogleda. Tragati i studirati nije dovoljno, to su uradili svi sveštenici.Tako nešto počinje sa ličnim otkrivenjem i stvarnim sledjenjem Isusa Hrista. On je tačka gledišta kompletnog Božjeg otkrivenja, u Njemu je sve blago premudrosti i razuma sakriveno (Kol.2:2 – 3). Pisano je, "*Pregledajte pisma, jer vi mislite da u njima imate život vječni; i ona svijedoče za mene****. I ne ćete da dodjete k meni*** *da imate život "* (Jov. 5:39 – 40).

Absolutno je nedopustivo suditi o Biblijskim predmetima sa sopstvene tačke gledišta. Mi se svi moramo postavimo, samo što kaže Božija Reč. Vrhovni Sudija uradiće sada i učiniće u poslednjem danu suda, sve samo prema tome kako govori Njegova Reč. Apostol Pavle piše, " *... Jer ćemo svi izići na sud pred Hrista****."*** (Rim. 14:10).U ovom pismu Korinćanskoj crkvi on još jednom naglašava: „*Za to se staramo,... ,da budemo njemu ugodni.* ***Jer nam se svima valja javiti na sudu Hristovu,"*** (2 Kor. 5: 9 – 10).Konačni sud nam je opisan u Otk.20, od stiha 11.

Sadašnja briga je za one koji se odnose prema Bogu da bi poštovali Biblijska učenja i primere koji su postavljeni pred nama od Apostolskih dana za nešto što je

večno važeće. Posle SVOG uskrsnuća Gospod je proveo četrdeset dana pre nego što se uzneo na nebo učeći za to vreme Svoje učenike. (Luka 24: 50 – 51). Onda je On zapovedio Svojim izabranim Apostolima, kojima se pojavio kao uskrsli GOSPOD, da oni takodje poučavaju sve narode da drže sve ono što je On njima zapovedio (Mat. 28:20; Apost.1:1 – 3).To je se dogodilo i događa se, kroz sve istinske sluge Božije prema primeru koji je dao Apostol Petar na dan Pentakosta i nastaviće do kraja sa istim učenjem i praksom. Tako se ispunila reč koju je izgovorio prorok Izaija,
"A sinovi će tvoji svi biti naučeni od GOSPODA,**, i obilan mir imaće sinovi tvoji."* (54:13). U Evandjelju prema Jovanu, naš GOSPOD, se odnosi prema ovom Biblijskom tekstu, govoreći, "*U prorocima stoji napisano**: i biće svi naučeni od Boga. Svaki koji čuje od oca i nauči, doći će k meni." (Jov. 6: 45).

Optužba je protiv svih onih koji su izmenili originalnu Božiju Reč onako kako je napisana u Bibliji i izmenili i falsifikovali učenja. Sada Ljudski rod mora čuti Božansku poruku u jasnoj i istinitoj formi. Tužno je ali istinito, propovednici u raznim denominacijama idu svojim vlastitim putevima. Neki govore o spasenju, ali oni sami ne dolaze do puta spasenja onako kako je pokazano od samog početka Novo Zavetne crkve.

Tokom moje internacionalne službe, koja obuhvata raspon od preko četiri decenije i više od 130 zemalja, došao sam u priliku da upoznam sve denominacije i crkve. Putujući širom sveta, ja sam u toku sa zbivanjima koja se dogadjaju u religioznom svetu. Svuda duh ekumenizma potiskuje u vlasti partijske religiozne duhove i blago vodi u multi - kulturalni – sistem," u "svet zajedništva" gde će svi oni naći svoje mesto. Postoji, na primer, takozvana "Apostolska veroispovest", koja bi se pre trebala zvati "Nikejsko.- Kalcedonska Konfesija" koja je zapravo instituisana 325 i 381 N.E. i obično je više ili manje prihvaćena od Hrišćanskih denominacija. U tome pojedinac može pročitati "ja verujem u svetu Katoličku crkvu, u zajednicu svetaca ..." U jednoj crkvi punog Evandjelja na dalekom Istoku mi je prezentovan stav od dvanaest tačaka. Gore pomenuti pasus bi se mogao naći pod tačkom 9. Nedavno sam imao slično iskustvo u glavnom gradu Centralne Amerike, kada je predsednik Pentakostalnih crkava tražio od mene da potpišem svoje slaganje sa njihovim stavom vere, u trenutku kada sam nameravao da prijavim svoj boravak u jednom hotelu. Samo u tom slučaju bi mi bila otvorena vrata za propovedanje na skupovima u celoj zemlji. Zahvaljujući samo prvom paragrafu sa čistom savešću nisam mogao potpisati takav stav. Hvala Bogu, koji je promenio stav tog čoveka i ipak mi otvorio vrata.

Na mojim nedavnim misionarskim putovanjima primetio sam praksu da se molitve završavaju sa formulom, "u ime Oca i Sina i Svetoga Duha." Takodje mi je bilo čudno kada je tokom službe proslavljanja Ocu, onda Sinu i Svetome Duhu za slavljenje uzastopno bila utrošena ista količina vremena. Ova praksa je nadjena u veri da "sve troje" treba jednako da budu proslavljani i da svaki od njih je jednako vredan slavljenja. Ponekad bi čak mogla biti podana ista sledeća objava," Sada ćemo posebno poželeti dobrodošlicu osobi Svetoga Duha tako što ćemo mu sa velikim aplauzom reći "Dobro veče, Sveti Duše." To odlazi suviše daleko, to je povezano sa bogohuljenjem. Šta takvi ljudi misle o istinskom apostolskom načinu obraćanja

Bogu, **"*Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakijem blagoslovom duhovnijem na nebesima kroz Hrista*** (Efe. 1:3)? Takodje ova formulacija, *"Slava Gospodu Isusu Hristu i ljubav Božija i zajedništvo Svetoga Duha neka je sa svima vama!"* je obično bila korišćena na kraju molitve. Ko god čita poslanice apostola Pavla će brzo ustanoviti da on nikada nije pomislio da je izdavanje formule standardna norma koju bi uvek trebalo koristiti. Svako njegovo pismo se završava na drugačiji način. U pismima Rimskoj crkvi on je koristio dva različita načina završetka tih pisama, "*A Bog mira sa svima vama. Amen.* (Rim. 15: 33) i " *... Jedinome premudrome Bogu, kroz Isusa Hrista, slava va vijek. Amin."* (Rim. 16: 27). U poslednjem redu poslednjeg stiha u Svetom Pismu mi čitamo, "*Blagodat GOSPODA našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin."* (stih 21). Zašto bi neko uveo i organizovao sistem ne dopustivši Svetome Duhu da svo vreme može slobodno da vlada?

Takva iskustva i ostale stvari jesu povod koje su ovde napomenute, i razlog ovih izlaganja, za koje se smatra da su izazov i upozorenje.

Šta mi nalazimo da stvarno piše u Svetom Pismu i šta je protumačeno o njemu i onda uzeto da budne pročitano? Šta je u realnosti praktikovano od strane, Apostola i šta je njima podmetnuto? To mora biti upitano i jasno izloženo. Šta je Božija Reč a šta je tumačenje?

Tako je počela prevara

Prva ljudska bića, u kojima smo svi mi reprezentovani, pala su zato što su poslušali neprijatelja, koji je Evi iskrivljeno prikazao Božiju Reč i tako formirao prvu laž na zemlji. To je opšte poznata stvar. Svi smo mi doživeli istu sudbinu i nismo uspeli da podnesemo test prilikom našeg iskušenja. Svi mi smo u ovom svetu rodjeni telesnim stvaranjem, onako kako se to dogodilo prilikom pada. Zato je na sve nas došla smrt. Čak od vremena svršenog posla otkupljenja neprijatelj izvrće Božiju Reč onima koji imaju slabu veru, predstavljajući na taj način svoju religioznu laž. Originalna crkva je ostala u čistom božanskom učenju samo kratko vreme. Verovanje "*Jedan GOSPOD, jedna vjera, jedno krštenje"* (Efe.4:5) je ostavljena sa strane od falsifikatora. Posebno se apostol Pavle bavio s lažnim učiteljima koji su reprezentovali pogrešna učenja, koja ustvari potiču od neprijatelja. On je predskazao da će se pojaviti ljudi koji će učiti nebiblijsku nauku. To se dogodilo uzprkos toga što je on poučavao ceo Božiji savet i tamo gde su nadglednici pod direkcijom Svetoga Duha to postavili u crkvu. (Dela Apost. 20: 24 – 32). On i ostali Apostoli su upozorili na one koji prave podele u crkvi, odstupajući od istinskog učenja.

Sve se vraća nazad u Edenski Vrt gde je tako zapravo započelo. GOSPOD Bog je jasno izgovorio i dao upozorenje, "*Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega **ne** jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrijećeš.* (1 Mojsi.2:17). Onako kako Bog kaže tako On misli za sva vremena i uvek govori ono šta On misli. Neprijatelj izvrće i menja stvari, pitajući ih govoreći, *Je li, istina da je Bog kazao...?* I *"ne ćete vi umrijeti ... S njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi, i znati što je dobro što li zlo."* Da, i kada se to zaista dogodilo, njihove oči su se otvorile (1Mojs.3:1 – 7), ali prilikom

pada oni su ostali goli, odvojeni od Boga. Smokvin list nije bio dovoljan da pokrije njihovu sramotu i nema koristi nikome danas ko pokušava da sakrije sramotu pada, crkve smokvinim listom neke religije.

Neprijatelj uvek dolazi na jedan pobožan način kao andjeo svetlosti (2Kor.11) i usudjuje se da kaže, "Pisano je!" Obadvoje su nadahnuća, ispravno i lažno. Ono što je stvarno i istinito potiče od Duha Božijeg i uvek je dokazano potpuno istinito, zato što, " *nego naučeni od svetogaDuha govoriše sveti Božiji ljudi"* (2 Pet. 1: 20 –21).

Nama je dato direktno upozorenje šta će se dogoditi:

"A Duh razgovijetno govori da će u pošljednja vremena odstupiti neki od vjere ***slušajući lažne duhove i nauke djavolske****,* (1. Tim. 4: 1).

"Jer će doći vrijeme kad ***zdrave nauke ne će slušati,*** *nego će po svojijem željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe,* ***i odvratiće uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama.*** (2 Tim. 4: 3 –4).

*"A bijaše lažnijeh proroka u narodu****, kao što će i medju vama biti lažnijeh učitelja, koji će unijeti jeresi pogibli,*** *i odricaće se GOSPODARA koji ih iskupi i dovodiće sebi naglu pogibao."* (2.Pet. 2:1)

Svi propovednici treba da budu upitani da li propovedaju neku vrstu " Hrišćanske poruke" ili originalnu Hristovu Poruku. Svako, bilo da propoveda ili piše, mora preispitati sebe i takodje proći kroz test. Bilo da nadahnuće dolazi iz ispravnog ili pogrešnog izvora ono je odredjeno ispravnim ili pogrešnim učenjima. Nije dovoljno biti iskren na nečiji vlastiti način. Sada mi moramo ustanoviti gde je svako postavljen od strane samog Svetog Pisma, jer *" **Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi."*** (2Tim. 3:16 – 17). Religiozne tradicije gde je Sveto Pismo iskorišćeno kao prekrivač, ali u svom značenju je pogrešno primenjeno, ne može opstati pred Bogom. Kada je provereno od početka do kraja mnogo puta preko toga ostaje samo lepi religiozni oklop. Mi moramo zaključiti da postoji svet razlike izmedju istinite originalne Božije Reči, u kojoj je život, i mnogih tumačenja isto, u kojima je smrt. Apostol Pavle je želeo da prezentuje Hrista, nebeskog Mladoženju, sa čistom Crkvom Nevestom koja je netaknuta, u stanju device, koja nije počinila duhovnu preljubu. I on na specifičan način daje primer Eve i zmijca koji je nju prevario i izražava svoju brigu da su takodje jednostavni vernici sami spremni, da verno slušaju, ako je objavljen neki drugi Isus, ako je propovedano neko drugo Evandjelje i ako deluje neki drugi Duh (2 Kor.11). Ali ko sada priznaje da smo mi manje ili više rodjeni u falsifikovanom Hrišćanstvu? Takodje oni koji u neznanju ostaju u pogrešnom učenju treba da budu optuženi i izazvani. Duhovno neznanje ne štiti nikoga od suda . Svi koji bezumno propovedaju falsifikovano Evandjelje mogli bi, na primer, biti uporedjeni sa nekim ko plaća sa falsifikovanim novcem. Ako je uhvaćena, ta osoba mora snositi posledice, i ako on sam lično nije bio uvučen u posao falsifikovanja.

Generalno su vernici nesumnjičavi i brzo upadaju u zamku neprijatelja, verujući u stvari koje se dole dešavaju od strane sveštenstva. Eva nije očekivala tragičan ishod budući da joj je zmijac sa svojim otrovnim laži pogrešno citirao Božiju Reč. Mi to ranije nikada nismo mogli prepoznati, samo pošto smo bili nanovo rodjeni i postali prosvetljeni. Neprijatelj je počeo da se raspravlja, *" Je li, istina da je Bog kazao...?*

On je ostao sa predmetom, ali ne sa originalnom istinom Svetog Pisma onako kako je ona došla sa Božije Gore. U tom pogledu sve do sada leži velika obmana u celom religioznom svetu. Sotona nema svoju vlastitu temu – to je ono što najveći broj ljudi ne shvata. On uvek ljude uvlači u religiozne diskusije denominacija. On na jedan veoma elegantan način uzima ono što Božija Reč uči izvrće i postavlja to naglavce. On sebe okupira biblijskim predmetima o Bogu, o krštenju, o VEČERI Gospodnjoj, itd, ali ljudima to prikazuje na jedan nebiblijski način i navodi ih da to tako veruju. On nam prilazi sa, " *Pisano je,"* kao što je to učinio u Mateju 4.

U tim danima on je koristio Sveto Pismo, ali je to izvadio iz konteksta – u tome je bilo manifestovano stvarno iskušenje. Isto tako on radi danas, i sveštenstvo to ne uvidja, zato što oni uvek sumnjaju da se on nalazi na još drugom mestu. Nekima će on citirati Mateja 28:19, drugima će koristiti Jov.20:23, ali neće ukazati na Dela Ap. 2:38. On uvek uzima iz konteksta "*Pisano je"* .On će položiti jedan deo Svetog Pisma u opoziciju drugom delu. Medjutim Duh Božiji će, uvek predstaviti jedan Biblijski tekst drugom i uspostaviti medju njima harmoniju.

Sotona ne poriče Boga ili Božiju Reč. On je danonoćno okupiran sa ljudima, posebno sa onima u Bibliskim školama i na teološkim seminarima i sa celokupnim sveštenstvom, da im prikaže stvari na onakav način kako to on vidi. U Edenskom Vrtu pad u greh je okončan u prirodnom telu kao rezultat prevare, zbog čega još danas ceo svet pati. U crkvi je to udaljavanje od JEDNOG istinitog Boga i Njegove Reči kroz neposlušnost, vodeći u sve vrste devijacija (izopačenja), zbog čega do danas cela crkva pati.

Na prvom ekumenskom saboru 325 Nove Ere u Nikeji, 250 reprezentativaca raznih Hrišćanskih zastupnika je diskutovalo o biblijskim predmetima, posebno o Hristu i Božanstvu. Zašto? Mora nam biti dozvoljeno da postavimo takvo pitanje, Proroci i Apostoli nikada nisu diskutovali oko ovih predmeta?

Kako je čitavo nebo moralo da plače i ceo pakao se radovao, kada je knez ovoga sveta uspeo u iznošenju Božije Reči postaviti van snage, i na njenom mestu postavio pravila iz stanovišta gledanja, koja su stvorena od čoveka, koja su formulisana od strane ljudi koji nisu lično poznavali Boga! Helenističko, pagansko filozofsko razmišljanje je očigledno dominiralo kod crkvenih otaca. Ni jedan od njih nije imao znanje o Aramejskom i Hebrejskom jeziku, u cilju da bi znao da čita prvobitni originalni tekst, očigledno ni jedan od njih nije poznavao karakter Starog Zaveta u pogledu plana spasenja, i ni jedan od njih nije poznavao Izraelovog Boga. Svi oni su prihvatili Hrišćanstvo kao religiju, ali nikada nisu prihvatili Hrista kao Spasitelja i GOSPODA. Ni jedan od njih nije mogao dati izveštaj o božanskom pozivu. Kada čitamo istoriju crkve, mi nalazimo da su crkveni očevi bez izuzetka mrzeli Jevreje, dajući pakosne izjave o njima. Ignacjus iz Antiohije je bio bakljonoša u sejanju zlog semena. Njega su sledili Justinijan, Hippolyt, Cyprian, Gregor iz Nyzssa, Origenes, Augustin, kao i Tertulijan i Anastasijus, pravo do Chrysostomos i Hieronymus, itd, itd. Od godine 441 Nove Ere. Leo Veliki, na koga se sa tačke gledišta protestanata gleda kao na nekog ko je bio prvi papa, upotrebio je svoju moć, i on ih je sve uklonio. Pod uticajem crkvenih vodja nije se dogodilo ništa osim kletvi, užasnih optužbi i proterivanja Jevreja. Prvi konkretni uticaj crkvenih otaca, kako su oni

kasnije nazvani, već je postao očigledan godine 321 Nove Ere kada je Konstantin doneo dekret da Jevreji moraju držati Nedelju i bilo im je zabranjeno da drže Subotu. Mnoge sinagoge su im uzete i od njih su napravljene crkve. Sotona je izvrnuo Novo Zavetne pasose za one koji su slavili crkvene očeve i uticali na njih da izjave da su Jevreji odbačeni "ubice Hrista" i da ih prokunu. Ko god kune Izrael proklet je od Boga (4.Moj.24:9).

Pošto je Cezar Teodosius (347 – 395 Nove Ere) 28 – mog Februara 380 – te godine objavio da " Trojičarska vera" bude jedina "državna religija" i kada je Kostantinopoljski koncil u Maju 381 – ve godine to potvrdio, svi stanovnici Rimske imperije su mogli prisilno biti uvedeni u to. Samo tokom sedam krstaških ratova u periodu izmedju 1095 –te i 1291 – ve godine Nove Ere – što je manje od 200 godina – 22 miliona ljudi je umrlo mučeničkom smrću od strane državne crkve. " Deus lo vult" – " Bog to želi" je bio poziv prilikom klanja Gottfried od Bouillon – a. Naredba za prvi krstaški rat je bila data od strane Pape Urban – a II u ime Oca i Sina i Svetoga Duha, poslavši tom prilikom 35 000 ljudi da osvoje Svetu Zemlju. Sa krstom raspeća u jednoj ruci i mačem za klanje u drugoj krstaši su činili ubistva. Od 9 – tog stoleća u Svetoj Rimskoj imperiji, sa tragovima krvi koji su vodili pravo i kroz mračna doba, skupa odprilike 50 do 60 miliona ljudi je po proceni postalo mučenicima, zaklanih od strane " Trojičarske Crkve", koja je u sebi takodje bila" državna sila".

Oni su takodje odgovorni za svako progonstvo Jevreja koje se dogodilo tokom Hrišćanske ere. Mnogi pisci su pokušavali da ustanove ko je zapravo odgovoran za smrt 6 miliona Jevreja koji su bili žrtve holokausta. Prošlo je stotine godina pod vladavinom Pruskog protestantizma a da tom prilikom nije bilo progonstva Jevreja. Svako ko čita knjige napisane od strane Daniel–a Goldhagen – a i ostalih pisaca zna da se pod sumnjom za tako nešto drži Rimska Crkva. Anti – Jevrejsko seme koje je posejano od vremena svetih otaca u 4 – tom stoleću ponovo i ponovo se javlja, takodje u vreme Martina Lutera, Protestanata, Ortodoksne (Pravoslavne) crkve i u svakoj vrsti uspostavljenog Hrišćanstva. Krv tih nevinih Jevrejskih mučenika viče za osvetom. (Otkriv. 6:9 – 11).

Istorija potvrdjuje, da su ratovi često puta imali političku pozadinu; progonstva, medjutim uvek imaju religioznu pozadinu. Svako spaljivanje na lomači, gde nisu poštedjena ni deca ni stare osobe, "sveta inkvizicija", posebno u Španiji, cela istorija mučeništva bi mogli biti pripisani Rimskoj " Trojičarskoj Crkvi – Državi" kao delo nje same i njenih reprezentativaca. U vremenskom razdoblju zvanom " Mračno Doba" ,kada je Rimska Crkva održavala najveću vlast nije bilo ljudskih prava, slobode savesti, slobode religije, slobode vere, slobode pisanja ili mišljenja. Spaljivanje na lomači takozvanih veštica je po proceni od 1430 godine uzelo šezdeset hiljada života. U masakru Svetog Bartolomeja koji se dogodio 23 - ćeg i 24 – tog Avgusta 1572 – ge godine, u Francuskoj, u jednoj noći je bilo ubijeno izmedju dvadeset i trideset hiljada Protestantskih Hugenota. Biblija, jedina nepodmitljiva knjiga istine na zemlji, nikada ne stavlja mučenike u skupinu koja ih ubraja u nacionalne ličnosti. Niko ne može reći, " Španski narod je odgovoran za inkviziciju." Takodje se ne može reći, "Francuski narod snosi odgovornost za pokolj Hugenota." i sigurno nije, "Nemački narod kriv za holokaust." Takodje se ne moze izreći tvrdnja,

"Austrijski narod je delimično kriv zato što je Hitler bio Austrijanac i Ajhman je bio Nemački Austrijanac. "Sveto Pismo jednostavno ali pravovremeno održava broj vremena, direktno ukazujući na to da je Rimska Crkva odgovorna za krv mučenika, "*Vavilon veliki, ...pijanu od krvi svetijeh"* (Otkr.17:5-6). *i u njemu se nadje krv proročka i svetijeh, i sviju koji su pobijeni na zemlji*. (Otkrv. 18:24).

Stari Zavet je generalno bio omražen od strane crkvenih lidera a Novi Zavet je pogrešno shvaćen. Pojedincu je jedino potrebno da razmotri činjenicu da su pisci Novog Zaveta postavili tako veliku važnost na Stari Zavet da su na njega uputili 845 puta. Takodje je u božanskom redu prema planu spasenje pokazano srodstvo Jevreja i Pagana, zakon i milosti. Prema sudu Svetog Pisma ljudi raznih veća nisu bili ništa drugo sem slepaca koji vode slepce. Oni i svi koji slede njihove stope moraju sesti na Sedište Božijeg Suda. U krvlju umrljanu i falsifikovanu." Trojičarsku Veroispovest" koju su oni izmislili, usmerenu protiv Jevreja koje su odbacili, najveći broj Hrišćana još i danas veruje. O Bože, budi milostiv!

Ni jedna tačka vere, niti učenja nisu imali potrebe da budu ponovo formulisani. Novi Zavet sa stvarnom Apostolsko – Proročkom veroispovešću je već bio napisan, koji zauvek jeste i ostaje važeća linija vodilja.

Novo Zavetna Crkva je izgradjena na čvrstom temelju Apostola i Proroka, po čemu je Sam Isus Hristos glavni kamen temeljac (Efe. 2: 20). Pavle, kao mudri glavni neimar postavljen od GOSPODA, je postavio temelj. Pitanje je, kako drugi grade na tom temelju (1.Kor.3:10-15)? Kao što je rečeno u 1 Tim. 3: 15, ***jeste prava crkva Isusa Hrista "dom Božiji, koji je stub i tvrđa istine."*** Oni nisu pobožno utočište konstruisana na lažima. Nema ni jednog slučaja u Starom i Novom Zavetu gde se može naći diskusija o tome Ko je Bog i kako On Sebe manifestuje. Sluge Božije su lično upoznale GOSPODA i nisu se zanosili oko bilo koje Njegove manifestacije. Nikada Božiji čovek nije mislio da podeli Boga i da načini od JEDNOG, o Kome svedoči cela Biblija iz 66 knjiga, nekoliko osoba zbog Njegovih mnogostrukih otkrivenja. Mi treba sa iskrenošću da pitamo, sa kojim pravom učitelji Biblije, profesori teologije, propovednici, evangelisti, i sve protenstantske crkve koje su se pojavile u vreme Reformacije brane doktrinalnu veroispovest Rimske Crkve? Zar oni time ne zamenjuju Božija prava crkvenim pravom? Šta pravi poslanik Hristov – bilo da je Apstol, Prorok, Evangelist, ili Pastor – ima sa stanovištima vere koja su formulisana na raznim koncilima stotinama godina kasnije? Kojim pravom je takva veroispovest proglašena "Apostolskom veroispovešću"?

Veroispovest i Apostolska doktrina su jedino i isključivo nadjeni u Knjizi Dela Apostolskih i u Apostolskim Poslanicama u Novom Zavetu. Sva druga stanovišta su falsifikati koji su došli kroz privatna tumačenja pogrešno protumačenih Biblijskih pasosa. Neprijatelj koji je ustvari počeo da deluje u ranom Hrišćanstvu sa namerom da izvrne i izmeni originalnu Božiju Reč nikada nije prestao da čini to. Ceo religiozni svet je neznajući, u to pogrešno vodjen i zaslepljen, besciljno lutajući sve dok ne primimo otkrivenje od Boga. I ako je ukrašena sa mnoštvo biblijskih citata, protestantska učenja su ostala nebiblijska i još uvek su prigrljena čak u "Crkvama punog Evandjelja", jedino prekrivena Babilonskom mantijom. Originalno značenje Božije Reči je zamenjeno privatnim tumačenjem i time za njih više nema snagu.

Proveri sve

Sada za mnoge ljude dolazi prvo, veoma prodorno iznenadjenje: Nema ni jednog dela radnje nadjenog u Bibliji prikazanog *u ime Oca, Sina i Svetoga Duha!* Ova važna konstatacija je sa puno nade ostavila kao posledicu šok svima onima koji su u nebiblijskoj tradiciji.

Prava Božija deca, koji nisu samo oni što tvrde da su, već su stvarno verni Bibliji, nisu posvećeni onome što su Atanasijus, Avgustin, Tertulijan, Hieronymus ili ostali rekli, već se oni bore da znaju i veruju ono što su Petar, Jovan, Jakov, i Pavle rekli i što nam je ostavljeno u pisanoj Reči kao "TAKO KAŽE GOSPOD".

Što god je Bog rekao preko Svojih sluga, koji su govorili u Njegovo ime onako kako su bili nadahnuti Svetim Duhom, nije napisano ni u jednom katekizmu, ni u jednoj knjizi crkvene doktrine i ne u "Dijadeji", što pogrešno nosi titulu " Doktrina dvanaest apostola", ne u Talmudu ili Koranu, već isključivo u Bibliji. **Postoji samo jedan absolut, koji je Sveto Pismo.**

Za sve one koji se stvarno boje Boga i uzimaju stvari ozbiljno, mora se konstatovati, da u originalnom Hrišćanstvu ni jedna molitva nije počela niti se završila sa trinitarijanskom formulom. Ni jedno krštenje, ni jedno isceljenje bolesnih, ni jedan blagoslov uopšte – absolutno ništa nije bilo uradjeno u Biblijskim danima izgovarajući reči, "u ime Oca, Sina i Svetoga Duha." To je jednostavno i obično uzeto kao dar zbog crkvene tradicije.

Sada svi su ohrabreni da čitaju Sveto Pismo onako kako nam je ono podano i da u njemu istražuju ne bi li saznali kako stvari stoje u svojoj realnosti. Ko god je proučavao internacionalnu istoriju crkve u vezi ovih važnih predmeta došao je do saznanja da je do kraja drugog Hrišćanskog stoleća sve uradjeno prema Apostolskom uzoru u Ime GOSPODA Isusa Hrista.

Ovde ja stojim na temelju apostola i proroka, ne mogu činiti drugačije, tako Bože pomozi mi!

Sledeća pitanja nisu namenjena da nekoga uvrede, već samo kao samo – proveravanje. Svaki čitalac mora uvideti ton ljubavi, ali takodje neophodnu ozbiljnost, gde je zapovest, da smo prisiljeni da razmislimo i da budemo vodjeni u duboku korekturu.

Zašto? Zašto?

Zašto ne stoji reč " Trojstvo" ni jednom nije napisana u Bibliji?
Zašto izraz " trojedini Bog" ni jednom nije nadjen u Bibliji?
Zašto Biblija nikada ne govori o Bogu koji postoji u tri osobe?

Zašto se niko u celom Starom Zavetu nije molio " Ocu na nebu"?
Zašto izraz " Bog Sin" ni jednom nije nadjen, već pre *" Sin Božiji"?*

Zašto u Bibliji nema ni jednog pominjanja izraza "Bog Sveti Duh", već pre " *Duh Božiji"?* Sa najvećom sigurnošću zato što je Bog izvorna tačka. Sveti Duh je Duh Božiji, ili to nije?

Zašto kombinacija reči “BOG GOSPOD” – “ELOHIM JAHVEH” nadjena preko šest hiljada puta u Starom Zavetu, ni jednom nije pomenuta u Novom Zavetu od Mateja do poslanice Jude – osim citata iz Starog Zaveta u Luki 1: 32 -, već ponovo u proročkoj knjizi, Otkrivenja? U Starom Zavetu BOG je GOSPOD, U Novom Zavetu mi čitamo, *"A Bog i GOSPODA podiže, i nas će podići silom svojom."* (1. Kor. 6:14).

Zašto mi nalazimo u Apostolskim poslanicama “ Boga” kao Oca i “ GOSPODA” koji je sa naglaskom nazvan Sinom? Sa najvećom sigurnošću zato što je Bog postao naš Otac kroz Isusa Hrista, našeg GOSPODA.

Zašto Pismo govori sa gledištem rodjenja Sina, *“ ... i ime će mu biti: divni, savjetnik, Bog silni, otac vječni, knez mirni.”* (Iza. 9: 5 +6), ali ni jednom “večni Sin”?

Zašto Sveto Pismo ni jednom nije pomenulo da je Bog kao Otac rodio Sina u večnosti? Sa najvećom sigurnošću zato što se to nije dogodilo! Rodjenje Sina je bilo najavljivano kroz celi Stari Zavet i to se dogodilo na početku Novog Zaveta! To je Božanska Biblijska istina! Zato mi nigde u Bibliji ne nalazimo da se govori o ranijem postojanju Sina.

Zašto nam je data naredba da se molimo, “ *Oče naš koji si na nebesima,da se sveti ime tvoje ...?* Zašto se mi molimo, “ Nebeski Oče”, a nikada, “ Nebeski Sine”? Bez sumnje zato što ne postoji nebeski Sin.

Zašto se BOG GOSPOD kune jedino Sobom, “Sobom se zakleh, veli GOSPOD” (1 Mojs 22:16; Ps.89:35; Am.6:8; Heb.6:13)? Sa najvećom sigurnošću zato što pored Njega nije bilo drugih božanskih osoba!

Gde u Bibliji piše, “Otac je večni, Sin je večan i Sveti Duh je večan”? Nigde, naravno. Kako nešto što nije istina može biti napisano Reči Istine? To je absolutno isključeno.

Zašto mi ni jednom u Bibliji ne nalazimo izraz “ Slava Bogu Ocu, Bogu Sinu i Bogu Svetome Duhu”? Ovde ne mora slediti Amen, zato što to znači “ Tako je to”, i to tako nije!

Zašto izraz “ Tvorac – Otac” nije napisan u Bibliji? Šta ima Otac sa stvaranjem i šta ima Tvorac sa jedinorodjenim sinovima i kćerima? U pogledu stvaranja Bog je Tvorac, Svojim sinovima i kćerima Bog je Otac.

Zašto ni jedan prorok iz Starog Zaveta ili apostol u Novom Zavetu nisu napisali u tekstu Knjige Mojsijeve 1:26-28*,” **da** stvoromo čovjeka po **svom** obličju...”* , ikada naglašavali u više osoba u Božanstvu? Zato što su oni bili pod direktnim vodjstvom Svetoga Duha.

Zašto se nije dogodilo to, da bilo koji apostol nije razumeo naredbu datu u Mateju 28 i kao neki slepac citirao taj tekst, već je jasno razumeo i verno obavljao krštenje direktno u imenu Novo - Zavetnog Saveza u kojem je Bog manifestovao Sebe kao Oca, Sina i Svetoga Duha? Jer im je otkriveno Ime u koje se trebaju krstiti.

Zato, u originalnom Hrišćanstvu i gore do svršetka drugog stoleća vernici su ispravno kršteni u Ime GOSPODA Isusa Hrista (Dela Ap. 2: 38; Dela Ap. 8: 16; Dela Ap. 10: 48; Dela Ap. 19:5; Rim. 6:3), u skladu sa velikom naredbom, a ni jednom u trinitarijansku formulu.

Mogla bi iznenaditi čitaoce, činjenica da je trinitarijanska formula korišćena za svakakve stvari, gde god je postojalo falsifikovano Hrišćanstvo: Da bi predskazali budućnost, da bi se tumačile linije na dlanovima, da bi se omogućilo da sto lebdi u vazduhu, posredstvom medijuma prilikom spiritističkih seansi, za razne vrste vračanja, magijske prakse i okultizma, čak prilikom davanja zakletve za ulazak u neki religijski red. Zakletva vernosti u loži slobodnih zidara mora takodje biti izrečena od strane svakog člana, čak je to važilo i za Jevreje, u " ime Oca, Sina i Svetoga Duha."

U Biblijskim vremenima nikome nije dopušteno da indirektno ne poštuje činjenicu da se jedna molitva, jedan čin dogodio bez korišćenja trinitarijanske formule! " Proverite sve" je zapovest za sve nas i sa njavećom sigurnošću se odnosi na sve Hrišćane u pogledu činjenja nebiblijske prakse! Šta je ono što treba da bude važeće? Božija Reč ili crkvena tradicija? Da li je ispravna Biblija ili je ispravna rasprava o Njoj?

U pogledu svih promena, tumačenja i falsifikata mi treba da postavimo pitanje: Zašto propovednici, evangelisti i Biblijski učitelji, koji u svojim ustima nose Božiju Reč, slepo verno i sa mnogo entuzijazma vode potomstvu i brane nebiblijsko učenje i tradicije?

Sa mnogo očekivanja svi čitaoci, pošto su odstupili od Božije Reči bili su dovedeni do površine, u svim mogućim pogledima će dobiti milostivu priliku da prihvate ispravan stav dok stavljaju stvari u opoziciju jednu prema drugoj. Nema drugog načina: Sve i svako sada mora stati pred Božiji Sud. Upozorenje mora biti dato sada, ona ne može čekati na trenutak kada bude previše kasno.

Na sve tačke koje su poredjane u niz i počinju pitanjem "Zašto" se mora gledati u svetlu Božije Reči. Nema mesta za bilo koju vrstu rasprave. Neprijatelj je koristeći se raspravom dovoljno zaludio vernike. Sada ostaje samo glavno pitanje: Šta je istina po pitanju Trojedinca /Trojstva? **Istina je da ona u večnosti ne postoji, ne postoji u vremenskom toku i neće postojati u večnosti!**

Sa punom iskrernošću moramo pitati: Zašto Biblija nepoznaje doktrinu " Samo Isus"? Zato, što je to jedna nebiblijska doktrina. Kako bi mogao Sin Koji je bio jedinorodjeni, biti Svoj Vlastiti Otac? Kako se On mogao moliti samom Sebi, itd.? Glas je rekao, *"Ovo je sin Moj ljubazni, koji je po Mojoj je volji."* (Mat. 3: 17; 17:5). Samo onaj ko priznaje Isusa Hrista kao jedinorodjenog Sina ima večni život (Jov. 3: 36). ***" A ovo je zivot vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isua Hrista."*** (Jov.17:3). Toliko bogohulno kao što je "doktrina – tri – osobe", takodje je isto toliko pogrešno "Učenje - Samo – Isus". Samodovoljna Božija Reč koja sadrzi Istinito svedočanstvo i u kojoj su prikazana raznolika otkrivenja ima večnu važnost. U Novom Zavetu je Bog Sebe prikazao kao Otac na nebu iznad nas, u Sinu na zemlji sa nama, i kroz Svetoga Duha u nama. To je nesvatljiva, neobjašnjiva tajna Božija o kojoj apostol Pavle piše, *" i, kao što je priznato, velika je tajna pobožnosti: Bog se javi u tijelu, opravda se u Duhu, pokaza se angjelima, propovijedi se neznabošcima, vjerova se na svijetu, uznese se u slavi.* (1.Tim3: 16). Kada Bog kompletira Svoj plan spasenja sa svim Svojim sinovima i kćerima, kao što je to odredjeno pre postanka sveta, manifestacija Sina će se stopiti u Boga od Koga je

On izašao, i onda će biti ispunjeno, ***" A kad mu sve pokori, onda će se i sam sin pokoriti onome koji mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu.*** (1.Kor.15:28). O, kakva dubina blagoslovljene misterije: Bog u Hristu i Hristos u nama – nada Slave!

Sva obećanja podana u Starom Zavetu u pogledu dolaska Sina, počevši u Mojsijevoj 3: 15 i do Malahijine 3: 1, jesu ispunjena na početku Novog Zaveta. ili želi li ovo neko poreći?

Ispunjen je 2 Sam. 7:14, *" Ja ću mu biti otac, i on će mi biti sin... "* (Heb. 1:5a).

Ispunjeni su Psalmi 2:7, *" Ti si Sin moj; Ja te sad rodih"* (Heb.1:5b)
takodje je ispunjen, *" Jer ti si taj koji me je izvadio iz utrobe ... Ja sam bačen na tebe iz utrobe"* (Ps. 22:9 – 10).

Ispunjen je takodje Psalm 89: 26-27, *"On će me zvati: ti si otac moj, Bog moj i grad spasenja mojega. I ja ću ga učiniti prvencem, višim od careva zemaljskih."*
Takodje je ispunjen Izaija 7:14, *" Zato će vam sam GOSPO dati znak: eto djevojka će zatrudnjeti i rodiće sina, i nadjenuće mu ime Emanuilo."*

Najava Njegovog rodjenja je data, *"Pa će roditi sina, i nadjeni mu ime ISUS*...(Mt. 1:21; Lk. 1:31)..
"Jer vam se danas rodi spas, koji ***je Hristos Gospod****, u gradu Davidovu."* (Lk.2:11) Mik. 5: 1 – 2 je ispunjen i Spasitelj je rodjen u Vitlejemu (Mt. 2: 1).

I sve skupa prilikom prvog Hristovog dolaska ispunilo je se 109 proročanstava. Ali književnici koji su poučavali Božiju Reč to uopšte nisu shvatali. Oni su ostali u svojim vlastitim tumačenjima i očekivanjima. S druge strane oni su vatreno čekali na dolazak Mesije i pothranjivali ovu nadu medju narodom, ali Njega nisu prepoznali kada je došao. U stvari, On je došao Svojima i Njegovi Ga nisu primili (Jov.1). Učitelji Njegovih dana su Mu protivrečili kad god im se za to ukazala prilika. Sve njihove žrtve, njihovo pevanje Psalama, sve religiozne službe su bile uzaludne. Da li bi mogao da bude slučaj, da se sa mnoštvom vernika u pogledu Hristovog povratka, tako na isti način ponovi.

Sam GOSPOD nam ukazuje na otkrivenje, bez toga niko, absolutno niko, bilo ko da je to – i Bog ne pravi izuzetke -, ne može razumeti ovu veliku Božiju tajnu u Hristu. Zato je pisano, ***"Sve je meni predao otac moj, i niko ne zna sina do otac; niti oca ko zna do sin i ako sin hoće kome kazati."*** **(**Mat.11:27). Kao što je On to uradio tada, On želi da tako otkrije Svojima, *"****I okrenuvši s k učenicima nasamo reče: blago očima koje vide što vi vidite****."* (Lk. 10:23). Ni jedno proučavanje nije dovoljno, potrebno je Božije otkrivenje da bi se saznala Božija tajna u Hristu i takodaje da bi se razumele sve tajne kraljevstva Božijeg. Sve što je Apostol Pavle proučavao nazvao je "za izgubljene" (Filip.3). Njegova želja je bila da upozna Hrista u Njegovoj sili vaskrsnuća, kao što je to izraženo u istoj glavi. Pošto je on postavljen u službu i pošto je primio ovo Božansko otkrivenje, on je mogao napisati, *"Odakle možete čitajući poznati moj razum u tajni Hristovoj,"* (Efe. 3:4).

Isto moraju doživeti sve istinske sluge Božije koji su pozvani za službu. Bez prekršaja, ali izraz "studirati teologiju",što u stvari znači "studirati Boga",je, naravno, suviše daleko odnešen. Šta ćemo mi studirati o Bogu? Od početka je Bog Sebe otkrio Svojima – i On želi da Sebe otkrije svakome od nas.

Šta je istinski sveto?

Kao misionar, posetivši sve kontinente u veremenskom razmaku od četrdeset godina bez prekida, mesec za mesecom, znam da ljudi u svim religijama i kulturama slave mnoge stvari kao svete. Za neke je to "sveta krava",za druge " sveta planina", "sveto mesto hodočašća" ili "sveti prorok", "sveta tradicija" i mnogo drugih stvari. Ali kakve veze sve to ima sa Bogom? Absolutno ništa, naravno! Za Biblijske vernike samo je Bog svet i sve što dolazi od Njega i oni koji su posvećeni Njime u istini Božije Reči, kao što je pisano, *"Budite sveti, jer Ja sam svet"* (3 Moj. 11: 44); 3. Moj 19: 2; 1Pet. 1: 16). Nije moguće posvećenje ljudskom voljom, jer je pisano, ***"Po kojoj smo volji mi osvećeni prinosom tijela Isusa Hrista jednom."***(Heb. 10:10). Spasitelj se molio za Svoje, *"Osveti ih istiniom svojom: riječ je tvoja istina."* U Svojoj posredničkoj molitvi On govori o njima, ***"Ja posvećujem sebe za njih, da i oni budu osvećeni istinom"*** (Jov. 17:17 +19). Takodje je pisano, "*Mir imajte i* ***svetinju*** *sa svima; bez ovoga niko ne će vidjeti GOSPODA."* (Heb. 12:14). Samo – posvećenje kroz prikaz nečijih vlastitih pravednih dela je samoobmana.

U Hrišćanskim crkvama je objavljeno da se stvari ne smeju doticati, posebno je sveto za svaku crkvu ono što oni veruju i poučavaju i takodje njihova tradicija. Zato svi paze na svoje doktrine, koje su procenili kao da su svete, kao zenicu oka svoga, i oni žele da te stvari očuvaju čistim. Ko god dotakne stavove njihove vere, koje oni smatraju istinitim, može lako postati dete smrti. Jan Hus je to doživeo kada je bio spaljen na lomači 6 –tog Jula, 1415 godine, u Konstanz – u / Nemačka, dok su se crkveni sveti očevi koncila smejali. Takodje je Michel Servetus bio ubijen javnim pogubljenjem godine 1543 u Ženevi / Švajcarska, zato što je odbacio učenje o trojstvu. Istinske sluge GOSPODNJE su samo korisitili Božiju kacigu onako kako je to opisano u Efez.6 i mač Duha – Božiju Reč. Ni jednom istinski sluga GOSPODNJI nije koristio svetsku silu, već je pre uvek propovedao Reč Božiju i prepustio Njeno delovanje Bogu. Samo ono što potiče od Boga takodje vodi k Njemu. Samo ono što je napisano u Bibliji nosi Božiji rukopis.

Sotona, knez ovoga sveta, je uspeo u tome da donese zbrku onima koji snose odgovornost u religioznim i političkim sferama i dao im je kraljevstva ovoga sveta, koja je on ponudio Hristu i Spaistelj je to odbio (Mt. 4: 1- 11). Na taj način je on preko njih na zemlji mogao primenjivati svoju religiju. Posle osnivanja Crkve Države, spasenje je odredjeno kao nešto što dolazi preko institucije i njenih slugu a ne više preko lične vere u Isusa Hrista, u Kome se jedino može naći celokupno spasenje. Ovo se manje ili više odnosi na sve denominacije, ne samo na državne crkve, onako kako one egzistiraju u Evropskim zemljama. Oni svojim članovima obećavaju spasenje prema svom vlastitom načinu. Katolička crkva je poštena po tom pitanju, govoreći onima koji su ostali iza, da mrtvi i ako su primili sve sakramente, primaju sve kazne u čistilištu. Sveto Pismo nepoznaje za učenja, o naukama oproštenja(da se novcem mogu otkupiti gresi), ne poznaje primanje spasenja sakramentima, niti zna za čistilište.

Sveto Pismo takodje nepoznaje praksu proglašenja svetih i proglasiti mrtve svecima. Samo živi koji su doživeli milost i puno spasenje u Hristu su proglašeni

blagoslovljenim i svetim. Počevši sa izgovaranjem blagoslova u propovedi na gori, pravo do polsednje glave u Bibliji (Otkriv. 22: 7 +14), samo su živi od strane GOSPODA proglašeni blagoslovljenim i svetim. Oni su ti koji veruju u Njega onako kako Pismo kaže (Jov. 7: 38). Vredno je pažnje izgovaranje blagoslova nad Petrom, ***"Blago tebi,*** *Šimune sine Jonin! jer tijelo i krv nijesu tebi to* ***javili,*** *nego otac moj koji je na nebesima"* (Mat. 16: 17).

Proglašenje svetom Marijom u vezi sa njenom verom, verujući u obećanje koje joj je dato, ***"i blago onoj koja vjerova; jer će se izvršiti što joj kaza GOSPOD."*** (Lk. 1 : 45). Rečeno je da su oči i uši istinitih Isusovih učenika bile blagoslovljene, ***"A blago vašijem očima što vide, i ušima vašijem što čuju."*** (Mat.13: 16). U uvodu u poslednju knjigu Biblije mi čitamo, ***"Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroštva, i drže što je napisano u njemu;*** *jer je vrijeme blizu.* (Otkrv. 1: 3). I onda mi slušamo o porglašavanju pojedinaca svetim, ***" Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrseniju..."*** (Otkrv. 20:6). Proglašenjem svetim je izrečeno od strane ljudi, koji nemaju nikakvog značaja, zato što nisu imali biblijskog temelja. Ovakva praksa takodje treba da bude optužena na sedištu Božijeg suda.

Za refleksiju

U pogledu neimenovnog Hristovog povratka mi treba da primimo ispravno znanje o Bogu i da imamo otkrivenje o svim fundamentalinim učenjima Novo Zavetne crkve. Ovo uključuje biblijsko krštenje za one koji veruju i primili su oproštenje svojih greha, kao i saznanje da je Večera GOSPODNJA spominjanje da smo pomireni sa Bogom, praktikujući tako dok GOSPOD ne dodje (1Kor. 11: 26). Ova i sva ostala biblijska učenja moraju biti postavljena na pravom mestu. Sve treba da bude kao što je bilo u Veriju (Dela Ap. 17:10 – 15) i treba svakodnevno proučavati Sveto Pismo da bi smo utvrdili da li se stvari poučavaju onako kako treba. Večni Bog Koji je Sebe lično manifestovao u Isusu Hristu može svakome da poda ispravano osvetljenje kroz Svetoga Duha. On može okončati beznadežnu Babilonsku zbrku koja je sada u toku.

Za uvek ima važnost***"... nego Bog neka bude istinit,*** *a čovejk svaki laža, kao što stoji napisano: da se opravdaš u svojim riječima, i da pobijediš kad ti stanu suditi."* (Rim. 3:4). Mi možemo biti opravdani i pobediti ako je sama Bozija Reč naše lično svedočanstvo i mi smo u stvari duboko dirnuti samom istinom,**" *Jer je jedan Bog koji će opravdati,*** *obrezanje iz vjere i neobrezanje vjerom. (stih 30).*SAMO JE JEDAN BOG, kao što je pisano, i ne može biti shvaćen svim znanjem našeg intelekta u Njegovim mnogostrukim otkrivenjima. "*Ali hoće li doista Bog stanovati na zemlji? Eto,nebo i nebesa nad nebeseima ne mogu te obuhvatiti, a kamo li ovaj dom što ga sazidah?* (1Car. 8:27). Čak na početku je On Sebe manifestovao u vidljivom obličju kada je silom Svoje Reči doveo sve u postojanje i mogao je se dizati kao Duh Božiji preko dubina da bi doneo život. Bog u isto vreme može biti na nebu i na zemlji, pošto je On sveprisutan. On može hodati u telesnom obliku i u isto vreme se Njegov Duh može kretati nad zemljom, zato što je On Duh. "*Tebi je pokazano da poznaš* ***da je GOSPOD Bog, i da nema drugoga osim Njega. Dao ti je***

da čuješ glas njegov s neba da bi te naučio, i pokazao ti je na zemlji oganj *svoj veliki, i riječi njegove čuo si isred* ***ognja... Znaj*** *dakle i pamti u srcu svojem* ***da je GOSPOD Bog, gore na nebu i dolje na zemlji, nema drugoga****."* (5 Mojs. 4:35, 36+39). On može sedeti na Svom Tronu i doći dole u nadprirodnom ognju na Planini Sinaj i govoriti tamo Licem k licu sa Mojsijem i dopustiti da Njegov Glas dodje sa neba. **"** ***i sišao si na goru Sinajsku i govorio s njima s neba, ...***(Neh. 9:13).On može biti na tronu, u isto vreme On može biti sa izraelom u vatrenom stubu lično, vodeći ih tokom 40 godina. **"*****A GOSPOD idjaše pred njima*** *danju u stupu od oblaka vodeći ih putem, a noću u stupu od ognja svijetleći im, da bi putovali i danju i noću. i ne uklanjaše ispred naroda stupa od oblaka danju ni stupa od ognja noću."* (2 Moj. 13: 21 – 22). GOSPOD Bog može otkriti Sebe lično na razne načine bez da postane druga osoba. On je Tvorac, Održavalac, Kralj, Spasitelj, Sudija i mnogo više, ali uvek ostaje isti.

" Bog je duh; *i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.* (Jov.4:24).
Bog je samo Jedan, *" Ali posrednik nije jednoga;* ***a Bog je jedan."*** (Gal. 3: 20). " ***Jer je jedan Bog,*** *i* ***jedan posrednik*** *Boga i ljudi,* ***čovjek Hristos Isus,"*** (1.Tim. 2:5). Koji čovek se još usudjuje da govori, o tri osobe pošto smo jasno čuli istinito svedočanstvo, o Njemu kao samo Jednom?

On je samo Jedan, nevidljivi, *"A Caru vječnome, neraspadljivome, koji se ne vidi,* ***jedinome premudrome Bogu*** *čast i slava va vijek vjeka. Amen."* (1Tim. 1: 17). Ko će se usuditi uprkos tako jasnim tvrdnjama Biblije još jednom uzeti Reč " trojstvo" u svoja usta, ako Sama Božija Reč svedoči o JEDNOM?

"Jedinome premudrome Bogu i spasu našemu, kroz Isusa Hrista Gospoda našega *... slava i veličanstvo, država i vlast prije sviju vjekova i sad i u sve vjekove. Amen.* (Juda 25).Da, mi se slažemo sa istinitim svedočanstvom apostola da je Bog postao naš Spasitelj, jedino kroz Isusa Hrista, našeg GOSPODA. Amen. Amen.

..." da je Bog vidjelo, *i tame u njemu nema nikakve. Ako rečemo da imamo zajednicu s Njim a u tami hodimo, lažemo i ne tvorimo istine."* (1.Jov. 1:5-6). Samo ako istinski idemo u svetlosti Njegove Reči možemo imati pravo zajedništvo s Bogom.

Bog je Vladar, JEDINI koji je besmrtan, **" ...** ***koji će u svoje vrijeme pokazati blaženi i jedini silni*** *car nad carevima I GOSPODAR nad gospodarima****, koji Sam ima besmrtnost, i živi u svetlosti kojoj se ne može pristupiti, kojega niko od ljudi nije vidio, niti može vidjeti, kojemu čast i država vječna. Amen. "*** (1. Tim. 6: 15 – 16). Da i Amen!

Bog manifestuje Sebe

U večnosti Bog je bio Sam u svoj Svojoj punini Duha, Svetlosti i Života. Na samom početku je On zakoračio u vidljivom obliku koja je nazvana Njegovo obličje. Prvo je On Sebe manifestovao u duhovnom telu, kao što su i andjeli duhovna bića, oni su stvoreni po istom obliku kao i Adam.

Prvo je GOSPOD Bog stvorio nebo i sve što je u njemu, onda zemlju i more sa svim onim što ih ispunjava. Andjeli su Njega uvek okruživali na nebu i na zemlji. Ustvari, mi samo treba da sledimo tragove Božijih manifestacija da bi smo saznali kako je On sebe manifestovao u Starom i Novom Zavetu.

Kroz Stari Zavet GOSPOD Bog je Sebe otkrio u vidljivom obliku. Tako je Adam Njega video. On je posetio Abrahama, otkrio Sebe Mojsiju, Jakov se rvao sa Njime, a proroci su Ga videli na tronu. Tako Sveto Pismo svedoči o Njemu.

Onaj koji, na primer, želi da zna kome je Bog govorio u Edenskom Vrtu, kada je rekao, *da načinimo čovjeka po svojemu obličju ...”* (1.Moj.1 26-27), mora pročitati odnosne biblijske pasose koji nam govore o Božijem obliku, gde GOSPOD koristi “zato što je On govorio onima koji su bili prisutni, koji su bili po Njegovom obliku

U 1Moj.3 :22 GOSPOD je rekao, *” eto, čovjek posta kao jedan od **nas...”***

U 1 Moj. 11:7 GOSPOD reče, *“ Hajde da sidjemo, i da **im** ...”*

U Iza. 6:8 GOSPOD pita,***”koga ću poslati? i ko će nam ići?”***

Kao što je Pavle pitao, “ Jer šta govori Pismo?”, mi svi moramo uraditi isto i u svakom slučaju pitati, “ Šta Pismo kaže o predmetu?” Mi treba da hodamo stopama apostola, verujemo kao što su oni verovali, poučavamo ono što su oni poučavali, krstimo onako kako su oni krstili. Bez izuzetka na svako Biblijsko pitanje može se korektno odgovoriti samom Biblijom.

U Jovu 38 nam je rečeno kome je Bog zaista govorio u 1 Mojsijevoj. On je pitao Svog slugu, ***“ Gdje si ti bio kad ja osnivah zemlju?...kad pjevahu zajedno zvijezde jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu?”*** (stih 4 – 7). oni koji su bili prisutni prilikom stvaranja su bili andjeli i takodje nebeske vojske. Kada je GOSPOD došao dole da da zapovest i andjeli su takodje bili prisutni. Sveto Pismo sigurno poznaje samo jednog Zakonodavca. *“Jer je GOSPOD naš sudija, GOSPOD je koji nam postavlja zakone...”* (Iza.33:22). Ali uprkos ovoj istini rečeno je, *“Šta će dakle zakon? Radi grijeha dodade se, dokle dodje sjeme kojemu se obeća, **postavili su ga angjeli rukuom posrednika.”*** (Gal. 3:19). ***“Jer ako je ono što je govoreno preko angjela utvrdjeno,*** *i svaki prestupak i oglušak pravednu platu primio:...”* (Heb.2:2). Činjenica je da je GOSPOD kao Andjeo Zavjeta u društvu andjela došao dole na planinu i dao zakon. *” Ovo je onaj što bješe u crkvi u pustinji **s angjelom, koji mu govori na gori Sinajskoj**, i s ocima našijem; koji primi riječi žive da ih nama da;* (Della Ap. 7:38).

Ne samo na početku stvaranja i prilikom davanja zakona, već takodje kada je došlo vreme otkupljenja andjeli su bili prisutni. U Luk. 1. Andjeo Gavrilo je prvo najavio rodjenje Jovana Krstitelja. Onda mi čitamo, *“A u šesti mjesec posla Bog angjela Gavrila u grad Galilejski po imenu Nazaret.”* (stih 26) On je najavio rodjenje Spasitelja. Onda je jedan andjeo govorio pastirima, *“ Jer vam se danas rodi spas, **koji je HRISTOS GOSPOD**, u gradu Davidovu... i u jedanput postade s angjelom mnoštvo vojnika nebeskijeh, koji hvaljahu Boga govoreći: Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, medju ljudima dobra volja.* (Luk. 2: 11 – 14).

Kada je Sin Božiji položio test iskušenja rečeno nam je, *“Tada ostavi ga djavo, i gle, angjeli pristupiše i služahu mu.”* (Mt. 4:11). U Jov. 20:12 dva andjela su stala u prazan grob, jedan kod glave, a jedan kod noga, i najavili su da je razapeti vaskrsnuo. Ceo Stari i Novi Zavet su obilnno ispunjeni prisustvom andjela tamo gde god se nalazi GOSPOD.

Ko god čita Bibliju pravo do Otkrivenja zna o mnogim izveštajima koji svedoče da Bog ima glasinke na nebu i na zemlji. Kad god On čini stvari koje su u skladu sa

Njegovim planom spasenja, na zemlji se dogadjaju nadprirodne stvari. Jovan na ostrvu Patmosa takodje izražava iste misli, *" ...ovo su riječi vjerne i istinite, i GOSPOD Bog svetijeh proroka posla angjela svojega da pokaže slugama svojima šta će biti skoro."* (22:6).

Mi u ovom izveštaju takodje vidimo kompletnu harmoniju Starog i Novog Zaveta.U društvu dva andjela Bog GOSPOD je posetio Abrahama u ravnicama Mamre (1Moj.18). U ovoj glavi mnogi pogrešno tumače " doktrinu - tri – osobe". Abraham je iznenada video tri čoveka i tako je izvedeno tvrdjenje da je to bilo " sveto Trojstvo". Ali u realnosti to niti je bilo " sveto" niti" nesveto" Trojstvo, to je bio GOSPOD sa dva andjela kao što svedoči izveštaj u Bibliji.

Abraham ih je poslužio na večeri, *" ...* ***dokle jedjahu."*** (stih 8).

Dalje nam je rečeno, ***"A GOSPOD reče: kako bih tajio od Abrahama šta ću učiniti,... i ljudi okrenuvši se podjoše put Sodome; ali Abraham još stajaše pred GOSPODOM."*** (stih 9,10,13a,16 – 17 i 22).

U glavi 19 dva čoveka su ponovo dva andjela. " *A u veče dodjoše* ***dva angjela*** *u Sodom****; a Lot sjeđaše pred vratima Sodomskim i kad ih ugleda, ustade te ih srete****, i pokloni se licem do zemlje,"* (stih 1). Reč " andjeo" znači " glasnik".

Ona su dva anndjela ponovo bili dva čoveka, kada je ceo grad skupa došao kod Lotove kuće, pitajući, ***"gdje su ljudi*** *što dodjohu sinoć k tebi? izvedi ih k nama da ih poznamo."* (stih 5).

Lot ih je preklinjao da ne čine ništa loše posetiocima i ponudio je tim homoseksualnim zločiniteljima svoje kćeri. On je ponovo molio, "*... samo ne dirajte u ove ljude,..."* (stih 8).

Bitan deo je da mi jednom za sva vremena shvatimo da je Bog bio okružen andjelima koji su upravo od samog početka imali ljudsko obličje. O Bogu GOSPODU se oko sedamdeset puta govori kao o "Andjelu GOSPODNJEM", kao "Andjelu Božijem",kao o "Andjelu zavjeta" (2Moj. 6; Mal.3:1; Dela Ap. 7:30 – 38). I kao o" Andjelu Njegovog Prisustva" (Iza. 63:9).

U 1Moj. 28 Jakov nam govori o njegovom nadprirodnom iskustvu sa Bogom. On je video merdevine koje sa zemlje dopiru do neba. *" ... i gle na vrhu stajaše GOSPOD i reče: Ja sam GOSPOD Bog Abrahama oca tvojega i Bog Izakov; tu zemlju na kojoj spavaš tebi ću dati i sjemenu tvojemu ..."* (stih 13).

U 1 Moj. 32 GOSPOD nije bio na visini, na kraju merdevina, već na zemlji, kao što nalazimo da je zabeleženo, ***"*** *...****tada se jedan čovek rvaše s njim*** *do zore... i blagoslovi ga ondje. Jakov nadjede ime onome mestu Fanuil; jer, veli,* ***Boga vidjeh licem k licu*** *i duša se moja izbavi."* (stih 24 – 30).

Reč " Fan – uil" znači " Božije lice". Bog je bio toliko stvaran, prisutan u obliku andjela, da ga je Jakov mogao obuhvatiti. On se rvao sa njime kao sa čovekom, dok nije dobio udarac u svoje bedro. On je imao ličnog doživljaja sa Bogom. Sunce je izašlo iza njega i stari Jakov , što znači "prevarač", postao je novi Izra - el, "borac sa Bogom."

Prorok Osija opisuje doživljaja koje je Jakov imao na sledeći način, "*Bori se s andjelom, i nadjača; plaka, i moli mu se; nadje ga u Vetilju, i ondje govori s nama.* ***Ali je GOSPOD Bog nad vojskama, GOSPOD mu je spomen. "*** (Ose.12: 3 – 5).

Kakav veličanstveni opis! On se borio sa andjelom koji je je u isto vreme bio GOSPOD, Bog nad vojskama, čije ime je bilo JAHWEH – Jedan Večni.

Možemo li mi pozvati Mojsija da bude sledeći istinski svedok i opozvati nadprirodno iskustvo koje je on imao u 2.Moj 3, *"i javi mu se* ***angjeo GOSPODNJI*** *u plamenu ognjenom... A* ***GOSPOD kad ga vidje*** *gdje ide da vidi,* ***viknu ga BOG*** *iz kupine, i reče: Mojsije, Mojsije! A on odgovori: evo me.*

A Bog reče: ne idi ovamo. Izuj obuću svoju s nogu svojih, jer je mjesto gdje stojiš sveta zemlja. Još reče: ***Ja sam Bog oca tvojega, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev.*** *A Mojsije zakloni lice svoje****, jer ga strah beše gledati u Boga."*** (2.Moj. 3:2 – 6).

Sva tri imenovanja su korišćena za istu osbu: Andjela GOSPODNJEG, zato što je On doneo poruku; GOSPOD, zato što je On jedini vladar; Bog, zato što je On jedini kome pripada sva slava i čast kroz svu večnost.

Mojsije je želeo da zna ime Boga Koji je otkrio Sebe njegovim očevima Abrahamu, Izaku i Jakovu. *"A Gospod reče Mojsiju:****JA SAM ONAJ ŠTO JEST.*** *i reče: tako ćeš kazati sinovima Izraelovijem:* ***KOJI JEST, on me posla k vama.***
i opet reče Bog Mojsiju: ovako kaži sinovima Izrailjevijem: GOSPOD Bog otaca vaših, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev posla me k vama; ***to je moje ime do vijeka, i to je spomen moj od koljena na koljeno."*** (2.Moj 3: 14 – 15).

U 2 Mojsijevoj 6. mi nalazimo da je zabeleženo, "***Još govori Bog Mojsiju i reče mu: Ja sam GOSPOD.***

I javio sam se Abramu, Izaku i Jakovu imenom Bog svemogući, a imenom svojim GOSPOD ne bih im poznat." (stih 2 – 3). Pre nego što je sklopljen zavet, Bog je otkrio Svoje savezno ime. "JA SAM" je *" Ja sam JHWH"*, tako mi nalazimo ime Svemogući napisano na Hebrejskom tekstu kao telegram. Odatle proizilazi ime JAHWH". U raznim prevodima Biblije na raznim jezicima neki su izabrali da koriste ime "GOSPOD", drugi su koristili "VEČNI, i neki "JAHWEH". Svaki put je se jedno isto mislilo, čime bi trebalo da se naglasi da je JAHWEH otkriveno ime Saveza. Ovo takodje postaje očigledno u svim imenima koja počinju sa " Jah". GOSPOD je uvek Sebe predstavljao kao ono šta On jeste, posebno sa sedmorostruko sastavljenim " Jahweh "imenima, od Jahweh – Jireh – "GOSPOD će pribaviti" (1.Moj.22:13 – 14) do Jahweh – shammah – "GOSPOD je prisutan" (Ezek. 48: 35). Za Boga – ELOHIM čak "EL " je dovoljno. Takodje sa " EL" mi nalazimo sedam izraza onoga što Bog jeste: EL Elyon – "najviši Bog" (1.Moj 14: 18), EL Shaddai – "Svemogući Bog", EL Olam – "večni Bog" (1.Moj. 21:33) i EL Gibbor – "Moćni Bog" (Iza. 9:6). Kao EL Shaddai Bog je otkrio Sebe uglavnom gore do vremena davanja zakona. Posle toga je obično korišćeno Njegovo savezno ime JAHWEH. EMANUILO - EL znači " s namaBog", Hallelu-jah - " Hvala GOSPODU", Isa-jah znači " JAHWEH spsenje", Dani-EL –" Bog je Sudija"! "EL" uvek stoji za Boga i "Jah" je bez izuzetka povezano sa GOSPOD.

Dobro je znati da svako Božije otkrivenje od početka nosi značenje u planu spasenja. Pojedinac može lako videti harmoniju izmedju Starog i Novog Zaveta. Novo Zavetno ime Isus je na Hebrejskom jeziku JAH – SHUA, direktno govoreći Ko je, Jedan koji treba da dodje, naime *„Jahweh- Spasitelj" „... jer će On izbaviti svoj*

narod od grijeha njihovijeh." (Mat. 1:21). Za duboko je žaljenje i nedostojno Boga da originalno značenje svih ovih odredjenja i Ime nisu saopšteni od strane Biblijskih prevodilaca. Oni su bili ljudi koji su dobro znali jezike, ali to nije dovoljno, kao što možemo videti. Sve nam je dato otkrivenjem. Duh Božiji sve ispituje, čak i dubine Božije namjere (1. Kor. 2:10 – 16), i uputiće vas na svaku istinu (Jov. 16: 7 – 15), u skrivene tajne plana spasenja (Efe. 3:1 – 5).

Jedan sedi na Prijestolu!

U danima Kralja Ahava Prorok Miheja je video GOSPODA kako sedi na Svom prijestolu. Miheja nije bio "crkveni prorok", on je bio istinski prorok Božiji, tvrdeći *" " zato čujte riječ GOSPODNJU;* ***vidjeh GOSPODA gdje sjedi na prijestolu Svom, a sva vojska nebeska stajaše mu s desne i lijeve strane."*** (2. Knjig. Dnev. 18:18). Prorok je video samo jednog kako sedi na prijestolju, okružen andjelima.

Izaija bi bio drugi istinski svedok koji je zabeležio svoje divno iskustvo, *"Godine koje umrije car Ozija* ***vidjeh GOSPODA gdje sjedi na prijestolu visoku*** *i* ***uzdignutu,*** *i skut mu ispunjavaše crkvu... Po tom čuh* ***glas GOSPODNJI*** *gdje reče: koga* ***Ću*** *poslati?i ko će nam ići? A ja rekoh:* ***evo mene, pošlji mene.****"* (Iza. 6:1 – 3 + 8).

Još jednom ćemo pozvati proroka Izaiju da svedoči. U svim Božijim otkrivenjima "JA SAM" je nagovešten. "JA SAM" Večni, Jedan koji postoji u Sebi, isti juče, danas, i za uvek." ...*"****Bog vječni GOSPOD, koji je stvorio krajeve zemaljske ..."*** (Iza. 40: 28b). ***" ... da sam ja; prije mene nije bilo boga niti će poslije mene biti. Ja sam, Ja sam GOSPOD, i osim Mene nema spasitelja ... Ja sam Bog."*** (43:10 – 12). ***" Ja sam prvi i Ja sam pošljednji, osim Mene nema Boga."*** (Iza. 45: 5). ***" Ja sam GOSPOD, i nema drugoga, osim Mene nema Boga; "*** (Iza.45: 5). ***" Ja sam prvi, Ja sam i pšljednji."*** (Iza. 48: 12 a. o.). iz celog Svetog Pisma i istinitih svedoka je jasno, absolutno jasno da JEDAN pored Kojeg nema drugoga zaista govori i otkriva Sebe.

Prorok Ezekiel, čije ime znači " Bog je moćan", takodje beleži svoje nadprirodno iskustvo, *"I ozgo na onom nebu što im bijaše nad glavama, bijaše kao prijesto, po vidjenju kao kamen safir, i na prijestolu bijaše* ***po obličju kao čovjek****... To bijaše vidjenje slave BOŽIJE na očima; i kad vidjeh, padoh na lice svoje, i čuh* ***glas NEKOGA koji govoraše."*** (Ezek. 1:26 – 28).

Da, GOSPOD BOG se pojavio u obličju čoveka, Baš kao što je hodao u Edenskom Vrtu. Zakletva zaveta je bila iznad JEDNOG koji je sedeo na tronu. On je Bog zavjeta sa Izraelom zaključio, kao Andjeo zavjeta. (Dela Ap. 7: 33- 38). U Otkriv. 10 GOSPOD dolazi dole sa dugom oko Njega, sedeći kao istinski vlasnik sa jednom nogom na zemlji a sa drugom na moru. On je takodje sklopio zavjet sa Novo Zavetnom Crkvom (Mat. 26:26 – 29 a. o.) sa Svojim Zavjetnim imenom JOŠUA/ Spasitelj. U Starom Zavetu proroci su predskazali spasenje i dolazak Otkupitelja, u Novom Zavetu celo proročanstvo je živa realnost.

Ni jednom na prestolju nije vidjeno nekoliko božanskih osoba. Takodje je bio samo JEDAN večni Bog koji je otkrio Sebe u vidljivom, telesnom obliku kao " GOSPOD". Takodje prorok Daniel nije video dve božanske osobe na prijestolu (7:9 –14).

On je gledao dokle se postaviše prijestoli za sudjenje dok Sudija u telesnoj formi kao onaj na kom bješe odijelo bijelo kao snijeg seo na Svoje sedište. U vezi sa tim sudjenjem on je video, Sina čovečijeg kako iđaše s oblacima nebeskim, pojavljujući se i dođe do starca i stade pred njim. U Novom Zavetu mi nekoliko puta možemo pročitati o dolasku Sina čovečijeg, *"A kad dodje sin čovečij u slavi svojoj i svi sveti angjeli s njime, onda će sesti na prijestolu slave svoje."* (Mat. 25:31). Kao Poglavar Sveštenički i Zastupnik, On ostaje s desne strane Boga dok svi neprijatelji ne budu pokoreni pod podnožje Njegovih noga (Heb. 2: 5 – 9). O ovome mi možemo pročitati na više mesta. Reč obećanja to objavljuje, ***"sjedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojima."*** (Ps. 110:1; Efe. 1: 17-23; Heb. 2:5-9) a. o.).

Takodje možemo pozvati Stefana kao svedoka, *"A Stefan budući pun Duha Svetoga pogleda na nebo i vidje slavu Božiju I Isusa gdje stoji s desne strane Bogu: I reče: evo vidim nebesa otvorena* ***I sina čovečijega gde stoji s desne strane Bogu.*** (Dela Ap. 7:55-56). Od vremena Njegovog dolaska u telu do kompletiranja mi na mnogo načina vidimo našeg voljenog otkupitelja pored Boga, kako nas zastupa. U Sinu sve senke i tipovi Starog Zaveta su postali realnost. Kao "Sin Božiji" On je Otkupitelj, kao "Sin Čovečiji" On je Prorok. Kao "Sin Davidov" On je Kralj. Kao" Sin Abrahamov" on je naslednik sveta – kroz Njega mi smo naslednici Boga i sunaslednici sa Hristom.

On je "Jagnje Božije" koje je na krstu nosio grehe sveta. On je "Posrednik" Novog Zaveta (Heb.8:6). On je "Poglavar Sveštenički" Koji je ušao u nebesku Svetinju sa Svojom Vlastitom Krvlju, postavljajući je na Sedište Milosti (Heb. 9:11-12). On je "Zastupnik" pred Ocem (1Jov.2:1). On je postao sve za sve nas, da bi smo mi kroz Njega mogli postati to šta On jeste. Samo vera u Isusa Hrista je prava vera u Boga. Jer Bog je bio lično u Hristu, pomirio svet sa Sobom (2 Kor.5).

Sveto Pismo je napisano u savršenom redu plana spasenja. Svako mesto u Njemu mora biti postavljeno na svome mestu gde se nalazi i onako kakvo je. Gde mi čitamo "Sin Božiji", onda tako treba da bude tamo, i mi ne smemo, pod bilo kojim okolnostima, zameniti to sa "Sin čovečiji" ili "Sin Davidov". Kada mi čitamo "Sin Božiji". Isto se odnosi na sva ostala označenja. Ako čitamo "Posrednik", to je ono što to treba da bude. Ako čitamo"Zastupnik", to je tačno ono šta to znači. Sve, absolutno svako označenje mora biti ostavljeno u kontekstu kako je to napisano u Svetom Pismu. Ljudi koji nemaju Božanskog razumevanja su izokrenuli divan red plana spasenja, onako kako je on pronadjen u Svetom Pismu, u beznadežnu zbrku. Oni su potkopali valjanost Božije Reči njihovim vlastitim tumačenjima.

Možemo li mi ići još dalje do Apostola Jovana, koji je imao privilegiju da primi otkrivenje Isusa Hrista na ostrvu Patmosa. On je čuo glas Svemogućeg kao zvuk trube i u Duhu je odnešen u "Dan GOSPODNJI". Ono što je video trebao je da zapiše, što je on, neka je hvala Bogu verno uradio. Pošto je predstavio Isusa Hrista kao istinskog i vernog svedoka, kao prvorodjenog iz mrtvih, Koji nas je Svojom Krvlju otkupio od naših greha i načinio nas kraljevima i sveštenicima Bogu Njegovom Ocu, Koji je takodje naš otac (Jov. 20:17; Heb.2:10-18a.o.), on ukazuje na Njega Koji će doći na oblacima, *"Eno, ide s oblacima, i ugledaće ga svako oko, i koji*

ga probodoše; i zaplakaće za njim sva koljena zemaljska.Da zaista . (Otkr. 1:7). U sledećem stihu Jedan Koji ide predstavlja Sebe. U ovom dogadjaju to nije dolazak Sina čovečijeg, već Svemogućeg, ***" Ja sam alfa i omega, početak i svršetak, govori GOSPOD, koji jest, i koji bješe, i koji će doći, Svedržitelj."*** (stih 8).

U glavi 4 Jovan je video otvorena vrata na nebu i ponovo je čuo Glas Svemogućeg kao zyuk trube koja ga poziva, *"popni se amo, i pokazaću ti šta će biti za ovijem. I odmah bih u Duhu; i gle, prijesto stajaše na nebu**, i na PRIJESTOLU sedjaše neko**."* (stih 1-2). On vide, kao što je to video i Izaija, JEDNOGA kako sedi na prijestolu i čuo je istog proroka iz Starog Zaveta, ***"svet,svet,svet GOSPOD BOG svedržitelj,koji bješe, I koji jest, I koji će doći."*** (stih 8).

Koji bi se čovek usudio, uprkos svim jasnim i istinitim tvrdjenjima o Bogu u Svetom Pismu, da ostane u pogrešnoj koncepciji "trojedinog Boga"? Ko god još uvek ide ka tome da traži ljudsko razumevanje neće biti u stanju da sebe pod moćnom rukom Božijom i Njegovoj Reči ponizi. Ali svi koji veruju onako kako Biblija kaže će primiti božansko otkrivenje i prihvatiti ispravku.

Izašao od Boga

"*U početku* – ne iz večnosti koja nema ni početka ni kraja – ***beše Reč,*** *i Reč bješe u Boga ..."* (Jov. 1:1). Ovo upućuje na početak vremena i odnosi se na period Starog Zaveta. Sledeći tekst govori o Novom Zavetu, ***" i riječ postade tijelo i useli se u nas..."*** (Jov. 1:14). U kompletiranju će se odnositi, *" i Bog bješe riječ."* Ključ za pravilono razumevanje Pisma leži u preciznoj sinhronizaciji Starog i Novog Zaveta. Jedan ukazuje na budućnost, govoreći nam šta će biti, drugi u neprekidnom prisustvu vodi do ispunjenja.

Kroz čitavi Stari Zavet mi vidimo Njega kao GOSPODA, u Novom Zavetu kako ON ulazi u ljudsko obličje kao Sin – bio prvorodjeni među mnogom braćom. Njegovo svedočanstvo kao Sina za književnike je isto danas kao što je bilo onda, *" kad bi Bog bio vaš otac, ljubili bi ste mene; jer ja od Boga **izidjoh…***(Jov.8:42). Obraćajući se Svojim učenicima onda i sada On kaže, *"Jer sam otac ima ljubav k vama kao što vi imaste ljubav k meni**, i vjerovaste da ja od Boga izidjoh"…*** Oni su onda ponovili i mi tako čponavljamo danas, *"Sad znamo da sve znaš, i ne treba ti da te ko pita. **Po ovome verujemo da si od Boga izašao"*** (Jov. 16: 26-33). U visoko – svešteničkoj molitvi Sin je izrazio, *"Jer riječi koje si dao meni dadoh im; i oni primiše,**i poznadoše istinito da od tebe izidjoh**, i vjerovaše da si me ti poslao."* (Jov.17:6-8).

Sin, Koji je izašao od Oca, najavio je dolazak Svetoga Duha, Koji takodje od Oca izlazi, *"A kad dodje utešitelj, koga ću vam poslati od oca, Duh istine, **koji od oca izlazi**, on će svedočiti za mene.* (Jov. 15:26). U Starom Zavetu je Bog rekao, *"i poslije ću **izliti duh svoj na svako tijelo..."*** (Joel 2:28). <u>U Novom Zavetu se dogodilo.</u> Sva proročanstva koja su najvljivala rodjenje Sina i izlivanje Duha Svetoga su ispunjena. To je počelo zasenjenjem Marije Svetim Duhom, i tako je Otac začeo Sina, Koji nije nazvan "Sin Svetoga Duha" ,nego „Sin Božij" nazvan bio (Lk. 1:35). Sin začet od Duha Svetoga je posle Njegovog krštenja bio ispunjen Svetim Duhom

(Mt. 3: 13- 17), i tako, punina Božanstva živi u Njemu telesno, među nama, kao što je napisano, ***" Jer u njemu živi svaka punina Božanstva tjelesno."*** (Kol.2:9), tako da bi moglo biti ispunjeno, ***" i da budete ispunjeni u njemu koji je glava svakome poglavarstvu i vlasti;*** (stih 10). Preteča je najavio šta se takodje dogodilo, *"Ja dakle kršćavam vas vodom za pokajanje; a onaj što ide za mnom, jači je od mene: ja nijesam dostojan njemu obuće ponijeti;* ***on će vas krstiti Duhom Svetijem i ognjem."*** (Mt.3:11).

Tako je to zabeleženo u Delima Ap.2 u vezi sa izlivanjem Svetoga Duha. Apostol Petar je tako doživeo i svedočio o onima koji su bili kršteni i primili su dar Svetoga Duha (Dela Ap. 10:44-48). U 11 – toj glavi on još jednom naglašava ovu istinu, tako će svi zauvek shvatiti ovu stvar, *"A kada ja počeh govoriti,* ***sidje Duh sveti na njih, kao i na nas u početku***. ***Onda se opomenuh riječi GOSPODNjJE kako govoraše:Jovan je krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom svetijem."*** (Dela Ap. 11: 14 - 18). Svi sinovi i kćeri Božije primaju isto iskustvo. Oni slušaju Božiju Reč, primaju je kao božansko seme u svoja srca i nanovo su rodjeni Svetim Duhom (Jak.1:18;1.Pet. 1:23) za živu nadu i doživljaja "ispunjeni " sa Svetim Duhom.

Još jednom mi trerba da pitamo, ko je dao autoritet crkvenim očevima da oduzmu silu istinskog svedočanstva Biblije i da Božiju Reč zamene ljudskim učenjima i zapovestima? Mi dalje treba da pitamo zašto su protestantske crkve ostale u nebiblijskim konfesijama i tradicionalnim doktrinama. Takodje se mora postaviti pitanje, zar se, od početka, istorija ne ponavlja na takav način i gde zidari odbaciše kamen od ugla, Koji je takodje kamen krajeugalni, naime Alfa i Omega. Ovo je rečeno u proročkoj Bibliji o onima koji grade preme svojim vlastitim planovima, ***"Kamen koji odbaciše zidari, postade glava od ugla."*** (Ps.118:22). Za neke *"i biće vam svetinja,"* za druge "*a kamen za spoticanje i stijena za sablazan"* (Iza. 8:14).*Za to ovako veli GOSPOD GOSPOD: evo, ja mećem u Sionu kamen, kamen izabran,* ***kamen od ugla, skupocijen****, temelj tvrd;* ***ko vjeruje, neće se plašiti****."* (Iza.28:16).

Bog je sve postavio na tvrdom temelju vere i otkrivenja.Tako kaže GOSPOD ISUS, *"Reče im Isus: zar nijeste nikad čitali u pismu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od ugla; to bi od GoSPODA ..."* (Mat. 21:42). To se dogodilo tako da je On Sam mogao sazidati Svoju crkvu i to je "*divno u našim očima"*. Apostol Petar je napisao u detalje o ovom predmetu u 1.Pet.2:1-10.

Bez milosti, pod uticajem nečastivoga, Božija večna Reč je stvaljena van snage i „kamen od ugla" biće bacan amo tamo. Ali sada bez kompromisa svim Biblijskim učenjima se mora ponovo vratiti snaga direktnim Autoritetom Božije Reči. Sva nebiblijska učenja i crkvene dogme moraju biti odbačeni. Kamen od ugla će biti vraćen na svoje pravo mesto tokom poslednjeg pokretanja Svetoga Duha u radosti "*milost, milost njemu"* (Zah.4:7). Sve nebiblijske dogme, mišljenja i tumačenja će se izgubiti, samo Božija Reč će ostati za uvek (Iza. 40:8; 1.Pet.1:25; Lk.21:33). Tako kaže GOSPOD, *"Koji od početka javljam kraj i iz daleka što još nije bilo; koji kažem****: namjera moja stoji i učiniću sve što mi je volja."*** (Iza. 46:10).

Svi radnici u Kraljevstvu Božijem imaju veliku odgovornost za duše koje su im poverene.Oni ne mogu prihvatiti, tek tako olako gde će neko provesti večnost. Svako mora sebe pitati odakle potiče učenje koje on predstavlja. Svedočanstvo Otkupitelja

je jasno, *"Tada im odgovori Isus i reče:* ***moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao. Ko hoće njegovu volju tvoriti, razumjeće je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim."*** (Jov. 7:16-17).

Može li se ovo reći za propovednike, evangeliste, učitelje, pastore, itd. današnjice? Ovde takodje mora biti postavljeno važno pitanje, da li je direktan poziv i slanje od GOSPODA došao, koje pogađa ***"Zaista,zaista vam kažem: koji prima onog kojeg pošljem*** *mene prima****;*** *a ko prima mene prima onoga* ***koji me posla***."(Jov.13:20)" Samo onda se sa sigurnošću može reći,*"* ***Ko vas sluša mene sluša;*** *i ko se vas odriče mene se doriče;"* (Lk.10:16). Na koga se ovo zaista odnosi danas, *"* ***... kao što otac posla mene,i ja šaljem vas."*** (Jov. 20 : 21). Proroci i apostoli su bili sluge direktno poslate od GOSPODA. Šta i koga mi slušamo danas na mnogim raznim skupovima?

Božanski otkrivena Reč je načinjena filozofsko – teološkim fakultetom. Božanski poziv je zamenjen profesijom. Većinu propovednika se ne tiče sledeće, *" Svi oni će biti naučeni od Boga."* Vera je zamenjena filozofijom, iako je već u to vreme Apostol Pavle dao sledeće upozorenje, *"Braćo! čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prijevarom, po kazivanju čovečijem, po nauci svijeta,* ***a ne po Hristu."*** (Kol.2:8).

Izazov za svakog slugu Božijeg danas je isti, *"****Propovijedaj riječ, nastoj u dobro vrijeme i u nevrijeme, pokaraj, zaprijeti, umoli se svakijem snošenjem;"*** (2.Tim. 4:1-5). Sa ovim snažnim rečima Pavle je zamolio svog saradnika Timoteja. Nije propovednik autoritet, već Božija Reč je konačni absolut i jedini Božanski autoritet.

" Sazidaću Crkvu Svoju "

Hristos ima samo jednu Crkvu, koju je On otkupio i pozvao ka izlasku, iz svih naroda, plemena i jezika i ujedinio je sa Sobom. Spasitelj je rekao, *" ...sazidaću crkvu svoju..."* (Mat. 16:16 – 18). On će kompletirati Svoju Vlastitu Crkvu do veličanstvenog dana Njegovog povratka (Filom. 1:6). *"Da je metne preda se slavnu crkvu, koja nema mane ni mrštine, ili takoga čega, nego da bude sveta i bez mane."* (Efe. 5:27).

Ovo je jedna od najvažnijih faza celokupne ljudske istorije. Sada se večno Evandjelje propoveda svim narodima kao svedočanstvo (Mat. 24: 14; Otkrv. 14:6). Paralelno s ovim, dogadja se pozivanje napolje svih istinskih vernika koji formiraju Crkvu Nevestu. Sada, On zahteva od Svojih, *"Za to izidjite izmedju njih i odvojte se, govori GOSPOD, i ne dohvatajte se do nečistote, i ja ću vas primiti,"* (2.Kor. 6: 14-18). Ovu naredbu će očigledno slediti samo oni koji su ustvari doživeli svoju pripremu i postali su deo Crkve Neveste. GOSPOD je postavio posebne propovednike za razne zadatke u Crkvi, kao što je pisano, *"* ***i jedne dakle postavi Bog u crkvi prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje ..."*** (1. Kor. 12: 28; Efe.4:11-16). Takvi propovednici nisu pripremljeni na seminarima već pre božanski odredjeni. Takve sluge su dobile instrukcije od Svetoga Duha u učenjima koja se odnose na Kraljevstvo Božije, pošto su primili božanski poziv.

Apostol Pavle piše o onima koji su odredjeni za objavljivanje tajna Božijeh Carstva, *" Tako da nas drže ljudi* ***kao sluge Hristove i pristave tajna Božijeh.*** *A od*

pristava se ne traži više ništa, nego da se ko vjeran nadje.” (1. Kor. 4: 1:2). Zato mi treba da optužimo svakoga ko drži nebiblijska učenja. Jer to mora biti otkriveno i podneti se testu Božije Reči.

U toku crkvene istorije ceo Božiji savet nikada nije u tolikoj meri i kompletnosti otkriven kao što je to sada. Kao što je bilo na početku prilikom prvog Hristovog dolaska, tako će biti sada pre Njegovog Povratka. Prvo je obećani prorok došao na scenu (Iza. 40:3;Mal.3:1), kao što to nalazimo potvrdjeno u četiri Evandjelja, čovek poslat od Boga da pripremi put GOSPODNJI i da svedoči o Svetlosti koja svakog obasjava. Onda se obećani Otkupitelj, Mesija Koga je predstavio Jovan pojavio na sceni.

Sada GOSPOD govori Svojima kao što je to činio onda, obuhvatajući celu Božiju Reč, počevši sa Mojsijem, Psalmima i prorocima nastvaljajući sa celim Novim Zavetom. Ko god veruje što je On kazao, obećao, u Svojoj Reči, njemu će to biti otkriveno i on će razumeti (Lk.24:27-49). Ko god ne veruje ne može nikada primiti otkrivenje. Samo vera vodi u otkrivenje Duhom. Pošto je GOSPOD govorio svojim učenicima, pokazujući im tajne koje su bile skrivene u pričama, On je pitao, *“razumjeste li sve ovo? Rekoše mu: da, GOSPODE. A On im reče:* ***za to je svaki književnik koji se naučio carstvu nebeskome kao domaćin*** *koji iznosi iz klijeti svoje novo i staro.”* (Mat.13:51-52).

Jedan sluga postavljen od GOSPODA neće objavljivati delimične – istine, već u pravom smislu reči, već ceo Savet Bojeg spasenja. U ustima svih Božijih slugu, Njegova Reč ostaje zauvek čista istina, kao što je došla iz Njegovih Usta (1.Kralj. 17:24). Sada su ujedinjene tri stvari:”Hrana”, “Volja”, i “Posao” Božiji, što je sve došlo do kompletnosti u Crkvi Nevesti. Kao što je to bilo onda sa Ženikom, tako će to biti sada sa Nevestom, ***“A on im reče: ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate.”*** (Jov. 4:34).

Mi svi moramo razumeti šta je GOSPOD mislio kada je rekao, “*ne živi čovjek o samom hljebu,* ***no o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božijih****.”* (Mat. 4:4). jer pisano je, *“Gle, idu dani, govori GOSPOD GOSPOD, kad ću pustiti glad na zemlju, ne glad hljeba ni žedj vode****, nego slušanja riječi GOSPODNJIH****.”* (Am.8:11).Mi takodje treba da prepoznamo činjenicu da svako privatno tumačenje originalne Božije Reči donosi sa sobom zmijski otrov i sebi duhovnu smrt. Mi treba da znamo originalno značenje Božije Reči u kojoj je otkrivena Božija Volja. Od velike je važnosti znati šta je GOSPOD predskazao da treba da se dogodi pre nego što se On vrati kao Ženik. Mi treba da pitamo kakva služba treba da se dogodi. Glavni značaj je obećani Ilija, kroz čiju službu mora biti obznanjena cela Božija Volja, pre nego što se završi vreme milosti. *“A Isus odgovarajući reče im,* ***Ilija će doći najprije i urediti sve.”*** (Mat.17:11). Takodje služba poučavanja za koju je GOSPOD dao obećanje da će na ispravan način urediti sve stvari i razdeliti uskaldištenu hranu, *“ Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojim domašnjima* ***da im daje hranu na obrok? ... Zaista vam kažem: postaviće ga nad svijem imanjem svojijem.”*** (Mat. 24: 45-47). Tako se u stvarnosti dogadja obnavljanje, pošto se proročka služba tiče službe poučavanja, po kojoj je sve vraćeno nazad u originalno stanje.

Jalove reči nisu od koristi onima koji ih govore ili onima koji ih slušaju. Apostol Pavle im je zato dao upozorenje, *"Niko da vas ne vara praznijem riječima;..."* (Efe. 5:6). O našem Otkupitelju je rečeno, *"Tada rekoh: evo dodjoh(u početku knjige pisano je za mene)* ***da učinim volju tvoju, Bože.*** *"* (Heb. 10: 7 –10). O otkupitelju mi takodje čitamo, *"i pruživši ruku svoju na učenike svoje reče: eto mati moja i braća moja.* ***Jer ko izvršuje volju oca mojega koji je na nebesima,*** *onaj je brat moj i sestra i mati."* (Mat. 12: 49 –50), i takodje, *"Jer vam je trpljenje od potrebe* ***da volju Božiju savršivši primite obećanje."*** (Heb. 10:36-39). Sada duhovna hrana nas mora ojačati, tako da možemo činiti volju Božiju. Samo se moliti, "Neka bude Tvoja volja ..."nije nikome od koristi. Jer kako je bilo sa Glavom, tako mora biti s članovima Tela Hristovog dok ne budne ispunjena volja Božija, pravo do našeg kompletiranja.

Neko to mora reći

Neko to mora reći i dati upozorenje. U svim zemljama sveta odgovarajući reprezentativci raznih religija se bore za njihove vlastite poglede u njhovim učenjima i brane svoju tradiciju kao "vodeću kulturu." Svi oni šalju svoje misionare, koji svuda tumaraju. Mi nemamo samo razne religije ovoga sveta, mi takodje imamo 342 "Hrišćanske crkve" ujedinjene u "Svetski Koncil Crkava",koji je osnovan 23 - ćeg Avgusta, 1948, u Amsterdamu. Svi tvrde da veruju u Boga i u Bibliju, ali uče i praktikuju stvari koje su sasvim drugačije. Očigledno svi oni grade svoja vlastita kraljevstva, smatrajući da su to Kraljevstva Božija. Crkva Isusa Hrista ne teži za svetskim stvarima ili svetskom silom, već je pre predodredjena da se bori za biblijsku Veru koja je jednom i za sve odredjena za svete (Juda 3). Ovo je bio zadatak u Apostolskim danima; ovo je naš zadatak danas. Božija Reč mora biti potvrdjena *jedino važeća* i priznata u svemu. Ljudska tumačenja i učenja su prevare neprijatelja i moraju biti razotkrivena. Nema smisla kada evangelisti govore o povratku Hristovom i znacima poslednjeg vremena, ipak još uvek ostajući u kvascu nasledjenih nebiblijskih učenja. Svako ko pošteno traži istinu mora biti svestan činjenice da oni koji čitaju ovo izlaganje moraju doneti odluku. Oni moraju znati da se Božija Reč takodje neće prazna vratiti sa njima, već će u stvarnosti ispuniti ono zbog čega je polsata. (Iza. 55:11).

Pojedninac zato mora reći šta treba da bude ispravljeno, i on mora biti sposoban da tako kaže u ime GOSPODNJE. Tužna je činjenica da ljudi unutar Hrišćanstva čak i ne primećuju da smo svi mi rodjeni unutar i živimo u "falsifikovanoj veri." Tumačenja postoje svuda, ali ne u Božijoj Reči!

Apostol Pavle bio je u to siguran, da on propoveda, istinito Evandjelje, jer ga je on primio direktnim otkrivenjem Isusa Hrista. Znajući zato za njegovu direktnu odgovornost pred Bogom, on je proklestva izgovorio svima onima koji propovedaju drugačije Evandjelje (Gal.1). Ali danas mnogi govore o blagoslovima i propovedaju drugo Evandjelje, a da nisu toga svesni. Ponovo mi pitamo, ***"Jer šta govori Sveto Pismo?",*** i svi koji su od Boga će jedino uzeti odgovor nadjen u Božijoj Reči. Ostali će nastaviti sa svojim crkvenim gledištima i braniće ih.

Posebno je pogrešno shvaćen i privatno tumačen u istoriskom toku - čak od strane renomiranih prevodilaca Biblije – i još uvek do ovoga dana (Mat. 28: 19), *" ... krsteći ih* ***u ime*** *oca i sina i svetoga Duha,"* isto se odnosi na značajno tvrdjenje našeg GOSPODA datog u Jov. 20:23, *"Kojima oprostite grijehe, oprostiće im se; i kojima zadržite, zadržaće se."* Takodje se jako diskutovalo o ostalim Biblijskim predmetima. Ustavri, svako učenje je manje ili više pogrešno shvaćeno i ponovo protumačeno. Zato mi treba da optužimo pred Sedištem Božijeg Suda svakoga. Ako smo pošteni i želimo da pronadjemo svoj put van duhovnog haosa, mi se moramo vratiti samom početku. Samo tada ćemo doći do saznanja kako su Apostoli postupali sa tim učenjima, o kojima se oni nikada nisu raspravljali, već su ih jednostavno razumeli i praktikovali ih na ispravan način.

Apostol Jovan piše, *"Što* ***bješe od početka,*** *što čusmo, što razmotrismo i ruke naše opipaše, ... to javljamo vama"* (1.Jov. 1:1-3) - ne ono što je predstvaljeno stolećima kasnije. U početku Novo Zavetne Crkve, stvari su činjene onako kako je Apostol Petar, koji je bio odredjen od uskrslog GOSPODA i imao je ključeve Kraljevstva, zapovedio.U njegovoj prvoj propovedi na Dan Pentakosta on je vodio one koji su tražili vrata i otključali ih za one koji su verovali. On im je pokazao uzani put i vrata koja su vodila do večnog života kroz pokajanje i krštenje. Tako su oni ušli u Kraljevstvo Božije, verujući i pokoravajući se. On je to precizno objavio prema onome što je naš GOSPOD rekao u Mat. 28 i takodje u istovetnosti sa naredbom u Evandjelju po Marku, **"*Koji uzveruje i pokrsti se, spašće se ;*** *a ko ne veruje, osudiće se."* (Mark. 16:16).

Apostol Petar je je takodje razmatrao naredbu datu u Evandjelju po Luci, ***" ... i da se propovijeda pokajanje u Ime Njegovo i oproštenje grijeha po svijem narodima..."*** (Lk.24: 47). Zato je u prvoj propovedi ispunjeno sve što je naš GOSPOD rekao u Evandjelju po Jovanu, ***"Kojima oprostite grijehe, oprostiće im se; i kojima zadržite, zadržaće se."***(Jov. 20:23).

Oproštenje greha je objavljeno kroz Evandjlje i svima koji su to poverovali doživeli su tako. Onima koji su istinski verovali, čovek Božiji prvog časa je mogao reći, " Vaši gresi su vam oprošteni u Njegovo Ime!" Svi koji nisu verovali, gresi im nisu mogli biti oprošteni. Vera dolazi od propovedanja Božije Reči (Rim. 10). I svi koji su poverovali, gresi su im bili oprošteni, a svi oni koji nisu verovali, njihovi gresi su zadržani. Tako je to i danas u ovom danu pod objavljenjem Evandjelja Isusa Hrista. Veliki zadatak je ispunjen na prvom skupu na Dan Pentakosta kao što je to zapisano u četiri Evandjelja – ono je na ispravan način propovedano i praktikovano, kao za sve - zaključna suma. Najprije sledi prva propoved, koja veru ostvaruje, zaključno vodi Duh na pokajanje i oproštenje koje pojedina osoba prima. Sledeće iskustvo je krštenje u vodi i Svetim Duhom.

Ko god vidi kontradikciju izmedju velikog zadatka koji je GOSPOD dao i delovanja apostola očigledno je pogrešno shvatio da je kršrtenje trebalo da bude učinjeno u Ime. Otac nije ime, Sin i Sveti Duh nisu imena. To su imenovanja kao Tvorac, Spaistelj, Kralj, itd. Krštenje je trebalo da bude učinjeno u Ime, kao što se to ustvari i dogodilo. Kakvu vrstu knjige bi smo mi trebali da čitamo ako je tamo bilo nesuglasica i kontradikcija? Kontradikcije se nalaze samo u ljudskim glavama, pošto

je neprijatelj njima pogrešno protumačio Božiju Reč.Za one koji su pogrešno vodjeni od strane neprijatelja, Božija Reč je učinjena neefektivnom i opravdane su crkvene tradicije. Tako kaže GOSPOD njima, ***" Jer ostaviste zapovijesti Božije, a držite običaje ljudske,... Ukidate zapovijest Božiju da svoj običaj sačuvate..."*** (Mark. 7: 7-13).

Ime u Starom i Novom Zavetu

Važnost imena našeg GOSPODA će još jednom biti pokazana u svojoj sve obuhvaćenoj važnosti za veru, krštenje, i puno spasenje. U proroku Joelu mi nalazimo predskazanje da će oni koji će prizivati ime GOSPODNJE za spasenje svojih duša biti spašeni. Obećanje glasi, ***"i svaki koji prizove ime GOSPODNjE spašće se;..."*** (Joel 2:32). U prvoj propovedi Apostol Petar je objavio ovu proročku reč mnoštvu u Delima Ap. 2. " ... dogodiće se..."kroz kompletni posao otkupljenja sjediniše se u " ... i dogodilo se..." *" Koji dakle rado primiše riječ njegovu* ***krstiše se*** *; i pristade u taj dan oko tri hiljade duša."* (Dela Ap.2:41).

Apostol je mislio na istog GOSPODA o kome je prorok Joel prorokovao. Na dan kada je uspostavljena Novo Zavetna crkva on je pokazao Ime na koje se mislilo, *" Pokajte se, i da se krstite svaki od vas* ***u ime Isusa Hrista*** *za oproštenje greha..."* To je važeća mustra podane naredbe za Novo Zavetnu crkvu. Tradicionalna praksa krštavanja u trojstvo je prekršaj, istnske naredbe, pošto se Ime na takav način krštenja odriče. Hristova doktrina, koja je takodje istovremeno učenje i praksa Apostola, jedino je ona što se nalazi u Božijoj Reči. Samo upućivanje na Hrista i Petra sigurno nije dovoljno. Sve što se u harmoniji ne slaže sa celom Božijom Rečju nije u redu.

Sledeća Biblijska upućivanja će pokazati važnost Apostolskog krštenja. Apostol Pavle uključuje sebe u ono što on svedoči, *" ili ne znate da* ***svi koji se krstismo u Isusa Hrista****, u smrt njegovu krstismo se? Tako se s njim* ***pogrebosmo krštenjem u smrt*** *da kao što usta Hristos iz mrtvijeh slavom očinom****, tako i mi u novom životu da hodimo.***

„Jer kad smo jednaki s njim jednakom smrću, bićemo i vaskrsenijem;" (Rim. 6:3-5). ***" Zakopavši se s Njim krštenjem, u kojem s Njim i ustaste vjerom sile Boga koji ga vaskrsnu iz mrtvijeh."*** (Kol.2:12).

Tradicionalno nebiblijsko kropljenje odojčadi je nazvano "krštenje",ali u stvarnosti ono nije to. Grčka reč za krštenje "baptisma" u stvari znači "biti uronjen"- potopljen pod. Ovo znaju svi teolozi. Da bi stvari bile učinjene još gore, reči Isusa u Jov.3 su strahovito pogrešno shvaćene i zato pogrešno primenjene, *" zaista, zaista ti kazem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega."* Uzet potpuno van konteksta, ovaj Biblijski tekst je pogrešno protumačen i objavljeno je, da je krštenje odojčadi nanovo rodjenje vodom i Duhom. Odojče ne zna ništa o milosti ili spasenju i absolutno ne može biti nanovo rodjeno ovom primenjivanom ceremonijom. Kada su kasnije u životu pitani, oni koji su primili krštenje kao odojčad u većini slučajeva ne žele da čuju o milosti i ne žele da se uznemiravaju sa Isusom Hristom. Sa nebiblijskim učenjem i praksom krštenja mi ovim optužujemo pred Bogom one koji su ovo primenjivali.

Originalno su kršteni samo oni koji su verovali, i to uronjenjem u vodu. Kao neko ko je umro postavljen je na svoja ledja u mrtvački kovčeg i sahranjen, tako onaj koji

je umro sebi sa Hristom je simbolično sahranjen sa Njime u krštenju (Rim. 6:3-11). Budući podignut gore iz vode osoba označava da je podignuta sa Hristom u novi život. Mi ne bi smo trebali više da imamo diskusije o Bogu ili o krštenju, mi treba da postavimo ponovo u snagu Božanski red, *"**Jedan GOSPOD, jedna vjera, jedno krštenje, Jedan Bog i otac sviju, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama."*** (Efe. 4:5-6).

Filip je objavio Evandjlje Kraljevstva Božijeg i ime Isusa Hrista u Samariji. Svi koji su poverovali, muškarci i žene, bili su kršteni u ime GOSPODA Isusa (Dela Ap. 8:1-17). Pošto je Evangelista propovedao Evandjelje Isusa Hrista uškopljeniku što piše u Proroku Izaiji, čovek je rekao, *"evo vode**, šta brani meni da se krstim?*** Filip je potvrdio, *"ako vjeruješ od sveg srca svojega, možeš. A on odgovarajući reče: vjerujem da je Isus Hristos sin Božij.I zpovjedi da stanu kola**, i sidjoše oba na vodu, i Filip i uškopljenik, i krsti ga."*** (Dela Ap.8:33-40). Čak je Jovan krstio tamo gde je bilo mnogo vode (Jov. 3:32), zato što je on trebao da ispravno obavi krštenje. Isus Hristos naš Spasitelj je bio kršten od strane Jovana Krstitelja i onda je izašao napolje iz vode (Mt.3:16).

Kada se dogadja čin Biblijskog krštenja, oboje, i osoba koja obavlja krštenje i onaj koji prima krštenje ulaze u vodu. Ili ima li nekoga ko se usudjuje da ovo porekne, čak i kako je tako napisano? Ispravni redosled je još na snazi: propoved, vera, krštenje. Ko bi se usudio da protivureči Bogu i Njegovoj Reči i da ostane u nebiblijskoj tradiciji?

U Starom Zavetu ime GOSPODNJE je bilo *JAHWEH* na koje se pozivalo . U Novom Zavetu ime je JASHUA, i to je isti JA JESAM, Koji je mogao reći, ***" zaista, zaista vam kažem: JA SAM prije nego se Abram rodio."*** (Jov.8:58). JAHWEH Starog Zaveta je JOSHUA/ ISUS Novog Zaveta. U Starom Zavetu On se pojavio u duhovnom telu, u Novom Zavetu u telesno, da nas otkupi, zbog nas koji smo u telu od mesa.

Pavle je zajedno obuhvatio, *"Jer ako **priznaješ ustima svojima da je Isus GOSPOD;** i vjeruješ u srcu svojemu da ga Bog podiže iz mrtvijeh, bićeš spasen. Jer se srcem vjeruje za pravdu a ustima se priznaje za spasenje. Jer pismo govori: **koji ga god vjeruje ne će se postidjeti**. Jer nema razlike medju Židovom i Grkom: **jer je ON Bog sviju, i bogat za sve koji ga prizivlju**. **Jer koji god prizove ime GOSPODNJE spšće se."*** (Rim. 10:9-13).

U 3-ćoj glavi knjiege Dela Apostola mi čitamo o čudu isceljenja koje je doživeo hromi čovek. Petar je dao odgovor, *"srebra i zlata nema u mene, nego što imam ovo ti dajem: **u ime Isusa Hrista Nazarećanina ustani i hodi."*** (stih 6). U 4 –toj glavi apostoli su pozvani pred savet zbog ovog isceljenja. Bili su upitani, ***"kakvom silom ili u čije Ime učiniste vi ovo?"*** Petrov odgovor je bio, *"Da je na znanje svima vama i svemu narodu Izraelovu **da u Ime Isusa Hrista Nazarećanina**, kojega vi raspeste, kojega Bog podiže iz mrtvijeh, **stoji ovaj pred vama zdrav**. Ovo je kamen koji vi zidari odbaciste, a postade glava od ugla: **i nema ni u jednome drugom spasenja. Jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojijem bi se mi mogli spasti.**"* (stih 7-12). Apostol Pavle, imajući Božanski autoritet zbog njegovog Božanskog poziva, piše, *"i sve što god činite riječju ili djelom, **sve činite u Ime GOSPODA Isusa Hrista** hvaleći Boga i oca krozanj."* (Kol. 3:17).

Sve stvari znači sve, i čovek Božiji je rekao da sve mora biti uradjeno u ime Saveznо Novog Zaveta, i to se odnosi na celu crkvu kroz vremenski kurs Novog Zaveta. Ko je u pravu? Bog ili ljudi? Petar u Jerusalemu, Filip u Samariji, Pavle u Efesu – svi su krštavali u ime GOSPODA Isusa Hrista. Tako je zasnovano Svedočanstvo krštenja na bazi tri ili više svedoka.

Mi možemo jasno videti da je naglasak u Starom i Novom Zavetu postavljen na Ime GOSPODNJE, u čije Ime sve mora biti uradjeno. ***"Na kojem god mjestu zapovjedim da se spominje Ime Moje, doći ću k tebi i blagosloviću te."*** (2.Moj. 20: 24). *"Jer gdje su dva ili tri* ***sabrani u Ime Moje ondje Sam Ja medju njima."*** (Mt. 18:20). U Psalmu 22:22 mi čitamo, ***"*** *Kazujem Ime* ***tvoje braći; ..."*** U propovedi na gori nam je rečeno da se molimo, "*Oče naš koji si na nebesima,* ***da se sveti Ime tvoje;..."*** (Mat. 6:9). U visokosvešteničkoj molitvi mi čitamo, ***"Ja javih Ime Tvoje ljudima*** *koje si mi dao od svijeta;..."*(Jov. 17:6). Sin Božiji se takodje molio, *" Oče sveti! sačuvaj ih* ***u Ime Svoje,*** *one koje si mi dao****,... i pokazah im Ime Tvoje****, i pokazaću..."* (stih 11 + 26). Važnost je na Imenu, koje je iznad svih drugih Imena, u kojem je Bog kao Otac otkrio Sebe u Sinu. Neka ovo čuju svi ljudi, i ti, o narode Božiji, uzmi sa ozbiljnošću ovo dobronamerno upozorenje, veruj ga i deluj prema njemu!

Veliko Odpadništvo

Kako je to moguće, da je u crkvama iz kojih su trenutak ranije bile poslate molitve k tronu milosti u ime Isusa Hrista, sada uzeti tradicionalni crkveni kurs, a Biblijski temelj je napušten? Ako vodeća braća današnjice budu prepoznali da je ovo vreme u kojem Bog donosi sve natrag u originalno stanje, zar ne bi tada tačno trebalo da bude svuda potpuno drugačije? Zar ne bi Apostol Pavle pitao, *" Ko vas je opčinio?"* (Gal. 3:1). Na karizimatskim skupovima su predstavljene neobične stvari gde su učestvovali ljudi iz raznih konfesija. Ljudi su očigledno dovedeni pod neobičan uticaj, udruženi sa nekom vrstom teške muzike oni su beznadežno odstranjeni daleko.

Prema zahtevu svi rade sve, na skupu ono što se od njih traži. Oni su došli na čelo i kao što je očekivano padaju unazad, itd. Karizmatska osoba izjavljuje da su oni ubijeni od strane Svetoga Duha i ušli su u pokoj sa Bogom. Ali je li to tako u realnosti?

Ko god je čitao Sveto Pismo zna, da, bez izuzetka, svi u Božijem prisustvu padaju ničice, od Abrahama (1.Moj. 17:3) do Mojsija i Arona (4.Moj. 14:5) do Jozue (5:14) do svih iz Izraela prilikom posvećenja Hrama (1.Kralj. 18:39). David je povikao, ***"Hodite, poklonite se, pripadnimo, kleknimo pred GOSPODOM tvorcem svojim..."*** (Ps. 95:6-7). Daniel je takodje pao na svoje lice (8:18). Isus je pao na Svoje lice u Getsimanskom Vrtu (Mt. 26: 38-42). Apostol Pavle piše u 1. Kor. 14:25, da kada Duh Božiji radi kroz dar proročanstva,ljudi padaju na svoje lice. Takodje je Jovan na ostrvu Patmosa pao na svoje lice (otkrv. 1:17). čak sve nebeske vojske prilikom proslavljanja zaista padaju na svoja lica: *"i svi angjeli stajahu oko prijestola i starešina i četiri životinje,* ***i padoše na lice pred prijestolom****, i pokloniše se Bogu,*

Govreći: amen; blagoslov i slava i premudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našemu u vijek vijeka. Amen." (Otkrv. 7: 11 – 12).

Pojedinac treba tako da kaže i da da upozorenje da stvari nisu ispravne! Padanje na unazad na ledja, kao što Božija Reč kaže, je sud nad onima koji nisu ušli u božanski pokoj. *"I biće im riječ GOSPODNjA,, zapovijest po zapovijest, zapovijest po zapovijest, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovdje, malo ondje**, da idu i padaju na uznako i razbiju se, i da se zapletu u zamke i uhvate."*** (Iza. 28:7-13). Ovaj Biblijski tekst se sada svuda ispunjava. Ako ljudi padaju unazad, kao što Biblija to otkriva, niko ne bi trebao da govori o blagoslovima, već pre o sudu. Ukor, "ispituj duhove!" je posebna zapovest za ovaj čas. To uvek treba da bude uradjeno u poredjenju sa Božijom Rečju. Sada u poslednje vreme prevarljivi duhovi su toliko bliski istnitom Božijem delovanju. Da *"da bi prevarili, ako bude moguće i izabrane."* (Mat. 24:24). Kada je Božiji Duh u delovanju kao što je to bilo na početku, onda je hitno da sve bude onako kako je bilo na početku: ista vera, isto krštenje, iste službe, isti darovi i rodovi Svetoga Duha će biti manifestovani. Prevara je toliko bliska pravoj stvari i nastavlja se. Još koliko dugo, mi treba da pitamo.

Ko god ne razume da je ovo poslednji važan vremenski period pred dolazak Hristov, u kom sve mora biti postavljeno nazad u originalno stanje i red, neće razumeti hitnost ispravke kroz Biblijsko učenje. Ono što je Apostol Pavle predskazao za poslednje vreme, mi sada doživljavamo. Veliko odpadništvo se neprekidno nastavlja, tako da čovek greha može sebe u tome uzdizati i biti prepoznat kao globalno poštovan duhovni i moralni autoritet. Očigledni neprijatelj je sin prevare, koji uzdiže sebe iznad svega što se naziva kao nešto što potiče od Boga i tako se proslavlja. Većina njih to ne primećuje, ali ceo religiozni svet sluša njega, bilo s jednim ili sa dva uha, budući da sede sa njime u istom čamcu. Biblija objavljuje da svi koji ne primiše ljubavi prema istini, koja je sama večna Božija Reč, imaće da veruju laži i silu prijevare (2 Solunjanima 2).

Ako bilo ko ne veruje originalnu Božiju Reč, on je osudjen da veruje laž izvrnute reči. Ako neko ne veruje u Sina Božijeg, ta osoba će morati da veruje sinu pogibije. Ko god ne veruje ono što je Bog rekao preko istinitog Proroka (5 Moj. 18:15-19), obećnom *Mesiji*, Jednom *Pomazaniku*, kao što je to Apostol Petar naglasio, *"i biće da će se svaka duša **koja ne posluša toga proroka istrijebiti iz naroda."*** (Dela Ap. 3:17- 26), verovaće ono što govori lažni prorok (Otkrv. 19:20). Ko god u potpunosti ne veruje ono što je Hristos rekao, na taj način veruje u učenje antihrista. Uputiti na Apostole Petra i Pavla ne znači ništa, ako se neko ne slaže sa njihovom doktrinom i duhovnom praksom. Tada se večni život nalazi na lomači. Samo ako verujemo onako kako Biblija govori, dolazi božanski život. Božija Reč je seme (Lk. 8:11) i život Božiji koji je u semenu može jedino doći u one koji su je primili verom i umrli sebi sa Hristom. *"koji sije dobro sjeme ono je sin čovečij; A njiva je svijet; **a dobro sjeme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla**;"* (Mt. 13:37 – 38).

Mnogi lažni proroci i lažni hristosi, smatram koji su pomazani čudotvorci polsednjeg vremena, o kojima je sam Isus naš spasitelj unapred predskazao (Mt. 24), se slažu sa verom u trojstvo, koja je nepoznata Hristu i Apostolima. Oni takodje veruju da se krštenje mora obavljati u trojičarsku formulu i time se direktno nalaze u

suprotnosti sa učenjem Hrista i Apostola (Dela Ap. 2:42). Uprkos spoljnoj pojavi potvrde za njihovu službu, kada su postvaljeni na testu pomoću Božije Reči oni su tada razotkriveni kao lažni apostoli (Otkriv. 2:2).

Prema Mt. 7, od stiha 21, oni su ti koji će tvrditi da su uradili velike stvari u ime Isusovo. Ali tamo gde se tiče njihovog posla, oni odbacuju ovo Ime o kojem pevaju i koriste ga, kao što kategorički odbacuju da budu kršteni na biblijski način u Ime GOSPODA Isusa Hrista, onako kako je to činio Pavle. Oni nisu spremni da noseHristovu sramotu, oni žele da budu poštovani pred ljudima (Jov. 5:44). Bez da su i toga svesni, oni zaista propovedaju drugo Evandjelje, drugog Hrista i pod uticajem su drugog duha (2Kor. 11:1-13). Sada to mora biti tako, tako se stim ispunjava Pismo, *"Ne će svaki koji mi govori: GOSPODE! GOSPODE! ući u carstvo nebesko**; no koji čini po volji oca mojega koji je na nebesima.** Mnogi će reći meni u onaj dan: GOSPODE! GOSPODE! nijesmo li u ime tvoje prorokovali, i tvojijem imenom djavole izgonili, i tvojijem imenom čudesa mnoga tvorili? I tada ću im ja kazati: nikad vas nijesam znao; **idite od mene koji činite bezakonje."*** (Mt. 7: 21- 23).

Uzprkos njihovim impresivnim službama oni će biti odbačeni i nzavani činiteljima bezakonja i zato su postavljeni na isti nivo sa odpadnikom, koji predstavlja misteriju bezakonja. (2. Sol. 2:3-7). *"Poslaće sin čovečiji angjele svoje, i sabraće iz carstva njegova sve sablazni **i koji čine bezakonje**, i baciće ih u peć ognjenu ..."* (Mt. 13: 41 – 42).

Optužba pred Bogom mora biti obavljena i podignuta, sve religiozne prevare moraju biti optužene, sve što je tumačeno u Božijoj Reči, mora biti iznešeno na videlo. Pred Bogom samo je Njegova Reč važeća, kojoj ništa ne sme biti dometnuto (Otkrv. 22: 18). Božanski sud počinje u Božijoj kući – u Crkvi Isusa Hrista. Kao što je Božija Reč na početku izašla iz Jerusalema i zakon iz Sinonske Gore (Iza. 2; Dela Ap.2), tako sada širom zemlje mora biti objavljeno isto čisto učenje Božije Reči.

Jer se sledeći pasos, se ponovo odnosi na istnsku Crkvu, *"Nego pristupiše k Sionskoj gori, i ka gradu Boga živoga, Jeruzalemu nebeskome, i mnogijem hiljadama angjela, k saboru i crkvi prvorodjenih koji su napisani na nebesima. I Bogu, sudiji sviju, i duhovima savršenijeh pravednika, i k Isusu, posredniku zavjeta novoga, i krvi kropljenja, koja bolje govori nego li Abelova."* (Heb. 12: 22- 24).

Ovo je poslednji poziv kroz poslednju poruku, poslednji poziv koji izvodi iz Vavilonskog ropstva. Mi ne živimo u vremenu reformacije, kada su 95 teza bile prikovane na zamaku crkve i mnogo stvari je reformisano, mi takodje ne živimo u stolećima koja su sledila, sa probudjenjima koja vode dublje u Reč istine, mi sada živimo u vremenu pune obnove Božanskog reda u Crkvi živoga Boga. Sada od čoveka stvoreni temelji, koji su u stvarnosti peskovito tlo a ne " stena", moraju biti potrešeni, tako da će se cela zgrada srušiti. Ali ko zaista prepoznaje dan i poruku? Ko je spreman da sledi GOSPODA celim putem, pravo do kompletiranja? Ko ozbiljno prihvaćuje poziv?

Izazov

Ja bih voleo da sretnem osobu koja pošteno veruje i objavljuje da postoje tri Večne,

tri Svemoguće, tri Sveznajuće osobe, koje postoje kao nezavisne osobe, koje se u svemu slažu, imajući učešća u Božanstvu. Ako jezik još uvek ima nekog smisla, te bi onda zaista bila tri Boga i ne više JEDAN BOG. Zato posebno " religija Trojstva," koja odlazi do Tunisiana, Tertulijana, koji je prvi izmislio terminologiju " Trojstvo", mora biti postavljena na Sedište Božijeg Suda. Ona se mora pokloni Istinskom pravo moćnom Sudu Njegove Reči. Takodje učenje Sabelliosa, koji je izmislio " doktrinu Jedinstva," mora se postavi sudu Božije Reči.

Da, neko bi mogao biti iznenadjen, razmatrajući ono što se u religioznom svetu u nedavnim vremenima tvrdilo, naime da Jevreji, Hrišćani, i Muslimani veruju u istog Boga. Sada globalizacija je ponovo na dnevnom redu i religiozno dominirajući crkveni red. Kao što možemo pročitati na naslovnim stranicama, cilj je " alijansa (udruživanje) svetkih religija". Ne vraćaju se samo kćeri crkve, k Majci crkvi, već su takodje svetske religije pozvane da dodju u Rim. Dvanaest najvažnijih su već demonstrirali svoju želju za jedinstvom. Da svi oni veruju u istog Boga je, jednostavno postavljena, jedna neverovatna laž.

Na ovakav način prdstavnici " Učenja o Trojstvu" nameravaju da predstave "Tri - osobnog – Boga ". Mora se dozvoliti pitanje da li je GOSPOD Bog tako hodao u Edenskom Vrtu. Jeli Adam bio stvoren po ovoj vrsti lika? Sigurno ne! Jeli se Bog javio Abrahamu na ovakav način? Sa najvećom sigurnošću ne! Neka predstavnici " tri – osobne – teorije" jednom i za uvek priznaju kako je besmisleno njihovo gledište. Bog ne dozvoljava nikome da produkuje jedan takav lik koji predstavlja Njega. Čak samo prikazati jedan takav oblik je prestup protiv toga što je sam Bog rekao u 2.Moj.20: 1 –7; to je bogohuljenje.

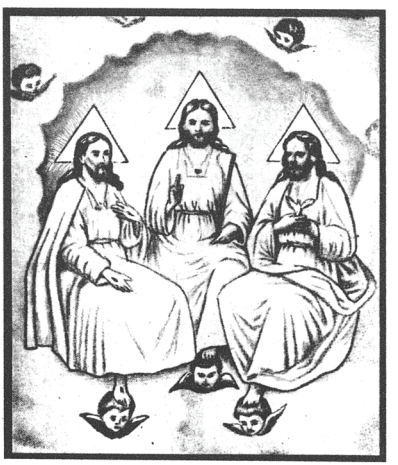

Trojedini Bog stvoren u Hrišćanstvu od strane crkvenih otaca, prikazan kao tri lika, onako kako su oni poznati u antičkim religijama, ili imaju tri lica, onako kako su često prikazani na crtežima, nije istiniti Bog o kojem svedoči Biblija (2.Moj.20:1-6; 5 Moj.5:6; 5 Mojs.6:4-9).Tri večne osobe, koje se slažu ali su različite, ne mogu ni na KOJI način biti JEDAN jedinstveni Bog, Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog Izraelov - JEDAN VEČNI. GOSPOD Bog u Starom i u Novom Zavetu mora biti Isti, bez obzira kako On Sebe otkriva. On Sam je za Svoj narod naredio da veruju u istinsku veru, ***"Čuj, Izraelju: GOSPOD je Bog naš jedini GOSPOD."*** (5. Moj.6:4-9). Ista se vera odnosi na Novi Zavet, ***"A Isus odgovori mu: prva je zapovijest od sviju: čuj Izrailju, GOSPOD je Bog naš GOSPOD jedini; i ljubi GOSPODA Boga svojega svijem srcem svojim i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom."*** Odgovor pažljivih slušalaca je bio, *"dobro, učitelju! pravo si kazao* ***da je jedan Bog, i nema drugoga osim njega;"*** (Mk. 12:29-32).

Od 11 – tog Septembra, 2001 – ve, kada su Islamski fanatici ubili pilote i usmerili putničke avione sa svim putnicima na zgrade Svetskog Trgovinskog Centra u Nju Jorku, mnogi su u raznim enciklopedijama i istorijskim knjigama tražili saznanja o Islamskoj religiji. Mi treba da znamo i bili smo iznenadjeni kada smo saznali da je Alah bio antički Vavilonski bog meseca, koji je trebao da podari plodnost svoj vegetaciji na zemlji. Zato je Islamska religija izabrala polumesec kao svoj simbol, i sa tačke gledišta toga, bori se protiv nevernika dok ne dodje pun mesec, što će se reći, dok se ceo svet ne potčini Muhamedovoj religiji. "Bog meseca" naravno, je totalno drugačiji bog, jedan izmišljeni bog, i nema ničega zajedničkog sa Svemogućim. Samo pošto je Muhamed vodio 28 ratova protiv ostalih plemena, pobediviši njih i njihove bogove, on je proglasio Alaha, bogom njegovog plemena, i da je to jedini bog koga treba proslavljati kod Kaabe u Meki.

Objava, da je Bog u svakoj religiji i da se Hristos nalazi svuda, je takodje teška laž. Jedini istiniti i živi Bog je JEDAN Koga mi srećemo i Koji se sreće sa nama od 1. Mojsijeve do poslednje glave u Bibliji. Iako je On Sebe manifestovao na mnogo načina, Samo na Njega se odnosi pojam reči " monoteizam."

14 – TOG MAJA, 1999, U VATIKANU, PAPA JE POLJUBIO UKRASNI POVEZ KURANA PRILIKOM SUSRETA SA PATRIJARHOM I IMAMOM IZ BAGDADA KOJI SU MU DOŠLI U POSETU. IRAČKA TELEVIZIJA JE 4 DANA PRIKAZIVALA OVU SCENU.

Sada namera je da se sve svetske religije ujedine u prihvatljivo "svetsko jedinstvo". Ponovo sotona koristi Božiju Reč, *"Da svi jedno budu...",* ali zanemaruje se to, što je bilo rečeno pre i kasnije. Sada, pre vrata zatvaranja, takodje se dogadja poziv, pozvanja ka izlasku Božije dece. Oni su malo stado koje se ujedinjuje pod Hristom, Glavom, u istini, *"Da svi jedno budu, kao ti, oče, što si u meni i ja u tebi ..."* (Jov. 17:21). GOSPOD poziva Svoje ka izlasku i postavlja ih da donesu odluku pitajući, *"Kako li se slaže Hristos s Belijarom?Ili kakav dijel ima vjerni sa nevjernikom**?" Ili kako se udara crkva Božija s idolima?*** Takodje je bila namera da crkva Hristova bude mesto stanovanja Boga na zemlji, *"Jer ste vi crkve Boga živoga, kao što reče Bog: useliću se u njih i življeću u njima, i biću im Bog, i oni će biti moj narod."* Dat je poziv *"Za to izidjite izmedju njih i odvojte se, govori GOSPOD, i Ja ću vas primiti, **i biću vam otac, i vi ćete biti Moji sinovi i kćeri, govori GOSPD svedržitelj."*** (2.Kor. 6:15 – 18).

Samo u Sinu je Otac došao k nama i samo u Njemu mi dolazimo k Ocu. Isus je rekao, *"Isus im reče: ja sam put i istina i život; niko ne će doći k ocu do kroza me ... **Zar ne vjeruješ da sam ja u ocu i otac u meni?** Riječi koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela."* (Jov. 14: 6 + 10). Tako kaže GOSPOD, ***" Ja i otac jedno smo."*** (Jov. 10:30).

Šta je verodostojno?

Bog i Božija Reč su jedino verodostojni. Abraham je verovao Bogu i primi mu se u pravdu (Rim.4). Svi istinski vernici su duhovno seme Abrahamovo (Gal.3). Oni hodaju koracima vere, verujući u to što Biblija kaže. Božije svedočanstvo je jasno, takvo je i svedočanstvo Proroka i Apostola. Sada je važno naše svedočanstvo, koje treba da se poklapa, sa tim što je napisano.

Otpadničko Hrišćanstvo je napustilo istinitu veru i stvorilo jednu izmišljenu religiju koja je delo čoveka. JEDAN Bog je podeljen u različite osobe, koje se takodje odvojeno proslavaljaju. Onda je sledilo uzdizanje Marije do statusa " Majke Božije", " Theotokos" (431 Nove Ere). Ovo je veoma ozbiljno, ovde se duhovi razdvajaju, jer je pisano, "*Po ovme poznajte duha Božijega, i duha lažnoga:* ***svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos*** *u tijelu došao, nije od Boga: i ovaj je antihristov,...*" (1.Jov. 4:2 – 3). Zato je crkva otaca proglasila Sina kao onoga koji je " Bog od Boga i svetlost od svetlosti", kao što su oni to formulisali, i postavili su ga kao drugu osobu pored JEDNOGA Boga, oni su došli sa objavom da je Marija " Majka Božija." To je, naravno, direktna vera antihrista. Biblija ne poznaje jednoga Boga Koji ima majku. Bog je iz večnosti do večnosti. Kada je Jelisaveta bila ispunjena Svetim Duhom, ona je izgovorila ono što ima večnu važnost. Kada je ona pozdravlia Mariju nikada nije rekla, "K meni dolazi majka Božija," već pre kao što je napisano u Knjizi istine, *"I otkud meni ovo da dodje mati GOSPODA mojega k meni?"* (Lk. 1:43). Andjeo takodje nije najavio rodjenje Boga, već pre rodjenje Sina Božijeg, našeg GOSPODA, kao što je zapisano u Lk. 2:11.

Sin je rodjen, Onaj Koji je Hristos, Spasitelj, Jedan Pomazani, Mesija, manifestovan u telu. Nije večni Sin postao telo - čovek, <u>već pre On Koji je bio Reč Božija u početku,</u> Logos je bio manifestovan kao Sin u telu od mesa. To je Božanska istina. Vera koju ispoveda crkva je očigledno nebiblijska vera, to nije Hristova vera, već antihristova vera. Onda što se tiče Sina sa stanovišta biblijske vere je napisano, ***"Koji se god odriče sina, ni oca nema; a koji priznaje sina,*** - kao što Biblija Njega objavljuje - ***i oca ima."*** (1.Jov. 2: 23). Upravo pre ove tvrdnje, Apostol Jovan je upozorio na antihrista, koji ne priznaje da je Isus Hristos, budući da je On manifestovan u telu od mesa. On je naglasio pomazanje Svetim Duhom, te nas tako uči u skaldu sa Biblijom *" da nikakva laž* - takodje ništa o večnom Sinu - *nije od istine"* (1.Jov. 2:18-27). Sveto Pismo ne govori ni jednom o rodjenju Sina Božijeg na nebu, već pre kroz ceo Stari Zavet najavljuje rodjenje Sina, što se dogodilo ovde na zemlji, kao što tako potvrdjuje Novi Zavet. Na nebu je bio samo " sin zore", Lucifer. Ali on je sebe uzdigao, pao, i postao odpadnik (Iza. 14:12-14); Ezek.28:11-17), bog svijeta ovga (2.Kor.4:4).

Takodje podizanje Marije do statusa posrednika i stava, zastupnika zalaganja za nekog, pravo gore do toga, da je proglašena kraljicom neba, i posmatrati istinitom dogmom koncepcije o njenoj neoprljanoj čistoći i njeom telesnom uznesenju na nebo, itd., itd., je anti-hristliš. Da se tako stvarno dogodilo, onda su apostoli sa najvećom sigurnošću morali uputiti na to u svojim pismima, kao što su dokumentovali devičansko rodjenje i Hristovo uznesenje. Svako od takvih tvrdjenja

vere nema biblijskog osnova, takva tvrdjenja ne potiču od Hrista, Koji je Glava Crkve, i zato se moraju proglasiti anti-hristom. Sve ono o čemu Biblija ne svedoči mora biti odbačeno. Biblija govori da je samo Isus Hristos bio *posrednik* i *zastupnik,* i niko više. Samo On je Kralj nad svim kraljevima. Nema potrebe za nebeskom kraljicom – ni na nebu ni na zemlji. Takodje je pisano, *"i niko se ne pope na nebo osim koji sidje s neba,* ***sin čovečij*** *koji je na nebu."* (Jov.3:13). šta je pouzdano: ono što Božija Reč objavljuje ili ono što su u vremenskom toku izmislili crkveni očevi i pape? Takodje legenda o "nasledjivanju apostolske službe" i to da je Petar bio prvi papa je nešto neverovatno. Ni Biblija ni crkvena istorija nikada nisu dale izveštaj o tome da je Apostol Petar bio u Rimu.

U pogledu slavljenja Marije i svih drugih svetaca i njihovih likova, svako mora postaviti pitanje da li ovo još uvek može biti nazvano božanskom službom. Marijologija i svo obožavanje svetaca je nešto što je u potpunosti strano Bibliji. Posle tog značajnog Dana Pentakosta, kada je ona zajedno sa njih 120 primila Svetoga Duha, što je bitno za vernike, ona više ni jednom nije pomenuta u celom Novom Zavetu. Ona je bila izabrana Božija posuda, devica, da rodi Sina (Iza. 7:14) i obavila je jedinstven, veoma važan zadatak koji joj je bio dodeljen. Ona je bila i morala je biti deo palog, grešnog čovečanstva, u kojem je trebalo da se rodi Otkupitelj da bi nas spasao i izbavio iz palog stanja. Zato je ona priznala da je Hristos njen Spasitelj (Lk.1:14). Rimska crkva je zaista izmenila sva originalna učenja i delimično prenela na Mariju stvari koje se odnose na Hrista. Sotona, knez ovoga sveta, je koristio crkvu otaca da bi prouzrokovao ovu duhovnu pustoš. Neprijatelj nije samo uništio božanski red kreature, već takodje i božanski red Božijeg plana spasenja, tako da slavljenje stvarno ne ide ka GOSPODU Bogu, Tvorcu i Spasitelju, već je pre pod uticajem lažnog religijoznog izgovora i naklonosti ono je upućeno njemu. Sve nebiblijske stvari u otpadničkom Hrišćanstvu moraju proći kroz test i treba da budu optužene.

Crkveni očevi nisu bili ni apostoli ni proroci, oni su izmislili špekulativne teorije o Bogu i raznim predmetima, koje su kasnije bile postavljene na statusu vere i dogmi. Oni očigledno nisu imali razumevanja za realizaciju Božijeg plana spasenja, onako kako je to predskazano u Starom Zavetu i ostvaruje se sada tokom vremenskog perioda Novog Zaveta. Bog je otkupio palo, od Njega odvojeno čovečanstvo spasivši ga tako od smrti i izmirio nas sa Sobom, dajući nam večni život. Adam je na početku prirodnog stvaranja stvoren kao Božiji sin. Hristos je od Duha začeti Sin Božij, početak novog stvorenja Božijega (Otkrv. 3:14). ***" Koji je obličje Boga što se ne vidi, koji je rodjen prije svake tvari."*** (Kol.1:15-16). *" Jer koje naprijed pozna one i odredi da budu jednaki* ***obličju sina njegova, da bi On bio prvorodjeni medju mnogom braćom."*** (Rim. 8:29). *"Jer budući da* ***kroz čovjeka*** *bi smrt,* ***kroz čovjeka*** *i vaskrsenije mrtvijeh. Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživljeti."* (1. Kor.15:21-22).

Sledeći stih se odnosi na sve nanovo rodjene sinove i kćeri Božije, *"Za to ako je ko u Hristu,* ***nova je tvar****: staro prodje, gle, sve novo postade."* (2Kor.5:21-17).

"i da se obnovite duhom uma svojega, i obučete u novoga čovjeka, ***koji je sazdan po Bogu*** *u pravdu i u svetinji istine."* (Efe.4:23-24)." *"i vas koji ste bili mrtvi u grijesima i neobrezanju tijela svojega,* ***oživljeo je s njim, poklonivši nam sve grijehe,***

(Kol. 2:13). *"Jer nas dragovoljno* ***porodi riječju istine, da budemo novina od njegova stvorenja****."* (Jak.1:18). *"Kao prerodjeni ne od sjemena koje truhne,* ***nego od onoga koje ne truhne, riječju živoga Boga, k oja ostaje do vijeka.*** (1.Pet. 1:23).
"I kako nosimo obličje zemljanoga tako ćemo nositi i obličje nebeskoga." (1.Kor. 15:49). "*Mi pak svi koji otkrivenijem licem gledamo slavu GOSPODNjU,* ***preobražavamo se u to isto obličje iz slave u slavu, kao od GOSPODNJEGA Duha****."* (2.Kor.3:17-18). Otkupitelj je trebao da se pojavi telesno ovde na zemlji da završi posao otkupljenja. Na krstu je On povikao, ***"Svršeno je!"…posla Bog sina svojega u obličju tijela grijehovnoga, i za grijeh da osudi grijeh u tijelu***" (Rim8:3)

Kao što je Bog ranije slao sve proroke, čak Jovana Krstitelja, koji je došao na scenu kao čovek poslat od Boga, ali svi oni koji su bili rodjeni ovde na zemlji, Sin je takodje bio poslat pošto je On bio rodjen ovde na zemlji. Sudbonosno misaona greška teologa sastoji se iz toga, postavili su da je Sin već postojao pored Boga u večnosti. Apostol Pavle nam je jasno napisao u Gal.4:4,*"A kad se navrši vrijeme,* ***posla Bog sina svojega jedinorodnoga,koji je rodjen od žene i pokoren zakonu****,* ." I zato *"bješe dužan da u svemu bude kao braća,da bude milostiv I vjeran poglavar sveštenićki pred Bogom, da* ***očisti grijehe narodne***. (Jev.2:17)
. *"Ljubazni! sad smo djeca Božija, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i on, jer ćemo ga vidjeti kao što jest."* (1. Jov. 3:2). Njegovo uskrsnuće u proslavljenom telu je garancija za naše uskrsnuće i proslavljeno telo.

Vreme je blizu

Iza nas se nalaze dve hiljade godina vremena milosti poznate kao "poslednji dani" (Dela Ap. 2:17; Heb.1:z-2), koje je Bog dodelio čovečanstvu tokom vremenskog perioda Novog Zaveta. Pred nama se nalazi veliki dogadjaj, uznešenje Crkve Neveste do svadbene večere na nebu (Mat. 25:1-10; 1Sol.4; 1.Kor.15;Otkrv.19). Svadbena večera u Slavi je praćena sedmim milenijumom čovečanstva. Mi se nećemo baviti sa dvehiljdugodišnjim periodom od Adama do Abrahama i takodje sa dvehiljadugodišnjom epohom od Abrahama do Hrista, takodje ne sa kratkim periodom velikih nevolja izmedju uznesenja i početka vladavine Hiljadugodišnjeg carstva. Mi smo preko ovih predmeta već prošli u drugim publikacijama.

"Dan Gospodnji" je opisan u raznim kontekstima u Starom i Novom Zavetu: kao dan gneva i ljutnje (Joel 2), kao dan koji će doći kao lopov u noći (1.Sol.5:1-4), kao dan kada će sva ljudska dela otići gore u plamenu vatre (2.Pet.3:1-10). GOSPOD ISUS je govorio o tome kao o "danu uskrsenja." U 6.glavi Jovanova - Evandjelja ovaj dan je četiri puta pomenut u vezi sa uskrsenjem. *"A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga ima zivot vječni; i ja ću ga uskrsnuti u* ***"pošljednji dan. "*** (stih 39,40,44,54). Prilikom početka **"poslednjeg dana"** prvo uskrsenje i **na njegovom** kraju dogodiće se drugo uskrsenje. ***"... i izići će koji su činili dobro u vaskrsenje života, a koji su činili zlo u vaskrsenje suda.*** (Jov. 5:29).

"A ostali mrtvaci ne oživješe, dokle se ne svrši hiljada godina. ***Ovo je prvo vaskrse-***

nije. *Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrsenju: nad njima druga smrt nema oblasti, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu,* ***i carovaće s njim hiljadu godina.”*** (Otkrv. 20: 1-6). Onda će biti poslednji sud, poznat kao “Sud belog Prijestola” (stih 11-15). Posle toga sledi novo nebo i nova zemlja (Otkrv. 21:1) i vreme se stapa sa večnošću.

Sada se ponovo ispunjava period vremena koji bi se mogao završiti u svakom momentu. I ako niko ne zna dana niti časa, znaci vremena zista to objavljuju. Obećani Hristov dolazak je već zakasneo, to je samo Božije dugo - trpljenje, koji čeka na one poslednje da udju u Njegovo Kraljevstvo (2.Pet.3:9). Istinski vernici čekaju 2000 godina na ispunjenje obećanja koje je dao GOSPOD,*” ... idem da vam pripravim mjesto. I kad otidnem i pripravim vam mjesto,* ***opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.”*** (Jov.14:1-3). Nikada ranije nije bilo vremena u kojem su sve praćene oklnosti, koje idu zajedno sa ovim najvećim dogadjajem u planu spasenja, bile rasprostranjene onako kako su to sada. Neka izrugivači pitaju, da li je to predskazano za zadnje vreme, *“gdje je obećanje dolaska njegova?”* Apostol Petar je već tada bio vodjen da poda odgovor, *“Ne docni GOSPOD s obećanjem, kao što neki misle da docni; nego nas trpi, jer ne će da ko pogine, nego svi da dodju u pokajanje.”Ali ovo jedno da vam ne bude nepoznato, ljubazni****,* ***da je jedan dan pred GOSPODOM kao hiljadu godina, i hiljadu godina kao jedan dan.”*** (2.Pet.3)

Na razne stvari koje će se dogoditi pre Njegovog dolaska, je GOSPOD Isus napomenuo u Mat.24, Mk.13. To će biti onako kako je bilo u vremenu Noja – ponovo će se dogoditi sudbonosno mešanje dve linije, jedna od Sita i jedna od Kaina – sinova Božjih sa kćerima čovječijem - se dogodilo (1Moj.6), što se okončalo potopom. To će biti takodje kao što je bilo u Sodomi i Gomori, kada je mroal pao na svoju najnižu tačku (1 Moj.18:17). Bog je poslao sud s time što je dozvolio da sa neba pada, vatra i kiša od sumpora. Pre nego što ovaj svet doživi apokaliptični sud gneva i bude pročišćen vatrom, Bog nam nudi milost i otkupljenje. Opomena je podana pre suda.

GOSPOD Isus je u pogledu poslednjeg vremena potvrdio obećanje da će poslati proroka Iliju, koji treba da dodje pre ovog velikog i strašnog dana (Mal. 4:5-6). Toliko je važno da je On obnovio obećanje u Mat. 17:11 i takodje u Mk. 9:12: *“ A On odgovarajući reče im:* ***Ilija će doći najprije i urediti sve.”*** Ovo objavljenje je od istog značaja kao i za ono, koji je govorio o službi Jovana Krstitelja, koji je došao u duhu i sili Ilijinoj da obrati srca Staro - Zavetnih – otaca Novo - Zavetnoj – deci (Lk.1:17), što se odnosilo na prvi Hristov dolazak. Sada se ispunjava drugi deo, da se srca dece obrate nazad Apostolskim očevima u direktnoj vezi sa pozivom ka izlazaku i pripreme Crkve neveste pre Hristovog povratka. U Božijoj Reči je Novo - Zavetnoj crkvi obećano potpuno obnovljenje, čime bi ona bila postavljena nazad u svoje originalno (prvobitno) stanje.

_ Zaista se sigurno pojavljuje pitanje o tome šta je crkva živoga Boga izgubila, i šta sada pre povratka Isusa Hrista mora biti ponovo obnovljeno. Mi smo bez sumnje stigli do promene ere. Bez panike, već upoznavanja poruke, koja predhodi dolasku Hrista, je zapovest časa. Svi moraju razmotriti ovo izlaganje u svetlu Božije Reči. Da bi bili u stanju pripravnosti, prema obećanju, unutar Crkve živoga Boga sve mora biti ponovo vraćeno u svoje originalno stanje. Zato je pisano, *“ ... da dodju vremena*

odmaranja od lica GOSPODNJEGA. ***I da pošlje naprijed naređenoga vam Hrista Isusa, Kojega valja dakle nebo da primi do onoga vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima sviju svetijeh proroka svojijeh od postanja svijeta."*** (Dela Ap. 3: 19-21). Postalo je moderno pričati o "proročanstvu zadnjeg vremena" i propovedati "evandjelje prosperiteta", istovremeno zaobilazivši biblijska obećanja koja su podana crkvi.

U čuvenim skupovima mi zapažamo, duhovno ponavljanje od svega što se već dogodilo prilikom prvog Hristovog dolaska. GOSPOD je ponovo plačući govorio Svojima, ***" kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan što je za mir tvoj!*** *ali je sad skriveno od očiju tvojijeh."* (Lk.19:42).Sada je onako kako je uvek bilo, čak u dane našeg GOSPODA, vernci u Bibliju zahvaljuju Bogu za ono što je On uvek činio, gledaju napred u ono šta će On uraditi, i zaobilaze ono što On sada čini.

Ko god nije povezan sa poslednjim Božijim pokretom sigurno neće biti spreman da ima učešća u uznesenju. Enoh, sedmi od Adama, je uzet u Slavu ne videvši smrti. On je bio tip onih sada koji žive u poslednjem crkvenom dobu, kojima je dato sledeće obećanje, *"Koji pobjedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojijem na prijestolu njegovu. "* (Otkrv. 3:21). Istinski vernici očekuju sada ono što je Apostol Pavle napisao, *" jer svi ne ćemo pomrijeti, i svi ćemo se pretvoriti."* (1Kor.15:51). Pre nego što telo može biti izmenjeno, mora biti izmenjeno srce i život. U Starom Zavetu Bog je dao obećanje Novog Zaveta da bi Svom narodu dao novo srce, novi Duh i novi život, (Jer. 36:31-34; Ezek.11:19; Ezek.18:31-32). Mi nalazimo da je to potvrdjeno u Novom Zavetu (Mat. 26:26-29; Heb.8:6-13). O Enohu čitamo, *" Vjerom bi Enoh prenesen da ne vidi smrti; i ne nadje se, jer ga Bog premjesti,* ***jer prije nego ga premjesti, dobi svejdočanstvo da ugodi Bogu."*** (Heb. 11:5). Sada nama je potrebna vera u uznesenje i božansko uverenje da ugadjamo Bogu pre nego što budemo uzeti gore.

Biti prosvetljen i nanovo rodjen Duhom nije dovoljno za prvo uskrsenje, promenu naših tela i uznesenje. Životvorijuća sila Svetoga Duha, mora da se nastani u nama da bi oživela naša smrtna telesa (Rim.8:11). Nama je potrebno nastanjenje Svetoga Duha kao potvrda da smo sinovi i kćeri Božije, kao što je to bilo sa Sinom Božijim (Mt. 3). "*i budući da ste sinovi, posla Bog Duha sina svojega u srca vaša, koji viče: Aba oče!"* (Gal.4:6). To se nastavlja pravo do direktnog vodjstva Svetim Duhom, *" Jer koji se vladaju po duhu Božijemu oni su sinovi Božiji. "* (Rim.8:14).

Svi proroci kojima je došla Božija Reč su bili nadahnuti i vodjeni Duhom Božijim. I svi oni koji veruju u Božiju Reč imaju iskustvo istog nadahnuća i vodjstva Svetim Duhom i na taj način su zapečaćeni, *"Kroz kojega i vi, čuvši riječ istine, jevanđelje spasenija svojega, u kojemu i vjerovavši zapečatiste se svetijem Duhom obećanja, Koji je zalog našljedstva našega za izbavljenje tečevine na hvalu slave njegove."* (Efe.1:13-14). Mi moramo lično doživeti sve otkupljujuće blagoslove u zajedništvu sa Bogom. To uključuju obnovu Duhom i nanovo rodjenje, kao i pomazanje i ispunjenje Svetim Duhom kao što se to dogodilo sa vernicima na početku.

Svi koji žele da stanu pred Bogom i imaju učešća u uzimanju gore u Slavu imaju želju da hodaju sa Bogom. Život koji je Njemu ugodan je jedino moguć u direktnom slaganju sa Njegovom Rečju i Voljom. Sve ostale stvari su teoretsko i čežnjivo ra-

zmišljanje. Bog je dva puta izrazio Svoje zadovoljstvo o Svom Sinu: jednom prilikom krštenja, kada je rekao "*... jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu."* (Mt.3), i onda na Gori Preobraženja (Mt.17). Tamo je bila zpovest, *" ... njega slušajte!"* Uvek je na zemlji bilo ljudi koji su bili odredjeni da budnu sinovi i kćeri Božije prema želji Njegove Vlastite Volje (Efe.1:5)). Oni su ti kojima je otkrivena tajna Njegove Volje i savet. (Efe. 1:9-14). Sa osvrtom na kratko očekivani povratak Isusa Hrista, Apostol Pavle ohrabruje istinske vernike, *" Jer je Bog što čini u vama da hoćete* ***i učinite kao što mu je ugodno ...*** *da budete pravi i cijeli, djeca Božija bez mane usred roda nevaljaloga ..."*
(Fil. 2:12-18). Bog mora biti zadovoljan sa nama pre nego što možemo biti uzeti gore.

Sada ćemo prikazati sledeći tekst, da bi smo mogli da preispitamo, dali neko veruje kako i šta Sveto Pismo uči, ili šta ljudi govore. Mi se moramo vratimo nazad na proporčko obećanje za najavu ovog vremena. Jovan Krstitelj je bio ispunjenje Malahije 3,1, kao što to potvrdjuju četiri Evandjelja.On je imao svoju službu pre dve hiljade godina, upravo na početku dana spasenja. Sada vreme milosti ka završavanju ide, i Dan GOSPODNJI je na dohvat ruke. I zato Malahija.4,5, treba u potpunosti da se ispuni. Mi sada ponovo imamo jedan proročki period, zato je GOSPOD naglasio, kao što je već pomenuto, važnost ovog posebnog obećanja koje je potvrdjen posle uspešne službe Jovana Krstitelja, koji je došao u duhu i sili Ilijinoj, još nalazio u budućnosti , "***Ilija će doći najprije i urediti sve"*** (Mt.17;11).

Kad god Bog na zemlji čini nešto neobično,On otkriva Svoje tajne Svojim slugama, prorocima (Am. 3:7). Zatim se ispunjenjava obećanje što je Gospod kazao, "*Koji prima proroka u ime proročko,platu proročku primiće;a koji prima pravednika u ime pravedničko, platu pravedničku primiće.* (Mt.10:41). Ali upozorenje se odnosi na, "*Ne dirajte u pomazanike Moje, I prorocima Mojim ne činite zla"* (1.Dnev.16:22;Ps.105:)Onda uvek su postojali oni koji su kamenovali Božije proroke koji su im bili poslati, ali su ukrašavali grobove onih proroka iz davnina. Bilo kakva da je reakcija, GOSPOD šalje glasnike Svom narodu pre nego što dodje sud.

Baš kao što je Ilija pozvao Božiji narod skupa, uzeo dvanaest kamenova odgovarajući prema dvanaest plemena, i ponovo opravijo oltar koji je bio porušen i onda prineo žrtvu na njega, zatim je Bog mogao odgovoriti (1Kralj. 18), tako kroz Ilijinu poruku mora biti ponovo uspostavljena doktrina dvanaest apostola (Dela.Ap. 2:42 a.o.) I svi istinski vernici se moraju skupiti zajedno tako da bi Bog mogao odgovoriti.

Svako mora pošteno priznati da svi karizmatski skupovi sa svim zahvalnostima i posebno muzikom još uvek nisu obećana vremena odmaranja, već pre dobro namerna ali pogrešno vodjena proslava i religiozna zabava. Sa konačnim pokretom Svetoga Duha mora se dogoditi obnova svega u Novo Zavetnoj Crkvi.Ona mora da se vrati u svoje originalno stanje, jer to je otvoreno obećanje. Tužno ali istinito, proslavljanje je uzaludno, kao što je naš Gospod rekao, ako slavljenici još uvek ostaju u ljudskim učenjima, u stvari prezirući Božiju Reč, čineći je neefektivnom za njih. Crkvene veroispovesti su prikazane članovima crkve kao nepogrešive i prinudne. U isto vreme

je nepogrešiva Božija Reč stavljena sa strane. Sve je takođe po sebi još čitavo i potpuno protiv Hrista. Zato tako kaže Gospod, ***"No zaludu me poštuju učeći naukama, zapovijestima ljudskijem...dobro ukidate zapovijest Bžiju da svoj običaj sačuvate."*** (Mk.7:7+13).

Pošto su u ovom izlaganju prezentovane činjenice, svi treba da donesu odluku za sebe, da li će biti visoko poštovani očevi i da su njihovi reprezentativci još uvek dostojni toga da budu poštovani i proslavljani, ili da sa Božije tačke gledišta svi oni moraju biti optuženi na Sedištu Božanskog suda. Svi takodje trebaju da presude, ali molim samo iz biblijske tačke gledišta, vratiti se nazad reformatorima i onome što su oni rekli i učili, ili mi treba da se vratimo nazad na sami pra početak, ili bi smo mi trebali što je već rečeno i poučavano od strane Petra, Jovana, Jakova i Pavla i onome kako su oni praktikovali. Ostali mogu slediti svoj vlastiti sud o tome da li je dovoljno otići nazad k onome što su poznati ljudi u prošlim stolećima rekli, ili je to moranje za nas da se vratimo nazad na početak i stvarima koje su jasno poučavane i praktikovane u vreme kada je nastala Novo Zavetna Crkva.

Sa ovim konačnim poredjenjem, tako da niko ne bude ostavljen napolju, mi treba da postavimo pitanje da li treba da se vratimo svetski poznatim TV ' evangelistima i pitamo šta oni uče o Bogu, o krštenju i tako dalje. Sa najvećom sigurnošću mi moramo da se vratimo nazad k Božijoj Reči. Nazad na početak! To je jednako moranje kako za propovednike tako i za ostale ljude.

Takodje mora biti prineto našoj pažnji da su na početku Novog Zaveta renomirani Jevrejski učitelji zaista propustili vreme Božije posete. Hrišćanski lideri današnjice govore o njima kao o hipokritima i Farisejima, ali u realnosti mogu biti okrivljeni za istu stvar. U to prošlo doba oni se nisu pokorili moćnoj Božijoj ruci, nisu tvorili volju Božiju, pošto su odbacili Jovanovo krštenje. Zato je pisano, ***"A fariseji i književnici odbaciše svjet Božji za njih,i ne htiješe da ih on krsti."*** (Lk.7:30).

U ovim danima mi takodje imamo veoma mnogo evangelista i karizmatskih ličnosti koji uče druge, proslavljaju svoje službe, i u svojim vlastitim očima igraju jednu važnu ulogu u Božijem Kraljevstvu, ali ne uvidjaju šta Bog sada radi prema Njegovom planu Sapsenja.

Jovan Krstitelj je bio obećani prorok koji je predstavio vreme milosti, *"I svako će tijelo vidjeti spasenje Božije."* (Lk.3:2-6). *"...da svi vjeruju krozanj."* (Jov. 1:6-13). U pogledu Spasitelja Jovan sam je svedočio, *"I ja ga ne znadoh;nego da se javi Izraelu za to ja dodjoh da krstim vodom."*. (1:31).

Kroz poslednjeg proroka i njegovu poruku, biće najavljen kraj, vreme milosti, i još jednom je stavljen naglasak na krštenje, **sada je prirodno za svakoga ko se potčini Božijem planu da bude kršten u ime GOSPODA Isusa Hrista.**

Kad god Bog stvara istoriju na zemlji, pojavljuje se Kraljevstvo Božije, i vreme da se ne nastavi sa našim vlastitim putem je isteklo. Stime da svi shvate šta Biblijski i Apostolski znači, i za uvek ostanu bez izvinjenja, da bi sledeo još jedan primer iz Aposto. Dela 19.

Apostol Pavle je posetio grupu vernika u Efesu. Njegovo prvo pitanje je bilo, *"Jeste li primili Svetoga Duha kada ste vjerovali?,,* Začudjen da vernici nisu primili Svetoga Duha on je pitao, „ *na što se dakle krstiste?* Oni odgovoriše, „*na krštenje*

Jovanovo." Oni su kršteni istim krštenjem kao i Isus Hristos, budući da su bili Jovanovi učenici. Ali to više nije bilo dovoljno. Posao otkupljenja je usavršen. Na snagi je nastupoi Novi Zavjet. Crkva je bila osnovana. Od tog trenutka je važilo ono što je Apostol Petar božanskom naredbom objavio u svojoj prvoj propovedi. Bez diskusije, tako je pisano, oni su se pokorili onome što je Božiji čovek rekao**, *„A kad to čuše,krstiše se u ime Gospoda Isusa Hrista."***

Mora se još jednom naglasi, da na kraju kod Crkve živoga Boga, mora sve biti onako kako je bilo na početku. Gledajući unazad u vreme, reformacije i sva otkrivenja koja su sledila posle njih. Pre II Svetskog rata Bog je poslao najmoćnija Božanska probudjenja kakvih nije bilo od vremena apostola. Ali ovo je čas poslednje Božije posete na kraju vremena milosti pre Hristovog povratka. Sada nije važno šta je neko poučavao ili praktikovao u prošlim vremenima, već samo ono šta Božija Reč kaže, što je bilo u početku. Kako je bio ostavlenj Božanski biblijski red u originalnoj Crkvi mora biti obnovljen.

Svi koji odbivaju da se krste u Ime GOSPODA Isusa Hrista, što je deo početnog učenja (Heb.(1:2),odbacuju za sebe Božiji plan spasenja, za koji veruju da su oni ti koji ga ispravno propovedaju i veruju. Ako se neko ne slaže sa originalnim, bazičnim učenjem, onda sigurno za njih neće biti od nikakve koristi ako bi se navela cela lista dobrih dela koja su oni učinili u Njegovo Ime (Mat.7:21-27). Oni će morati da čuju *„Odlazite od Mene..."* sa usana Samog Gospoda. To je TAKO KAŽE GOSPOD U SVOJOJ REČI.

Evo,Ja dolazim skoro!

U Mateju 25 mi čitamo, *„eto ženika gde ide, izlazite mu u susret."I evo ću doći uskoro i plata moja Sa Mnom* "u poslednjoj glavi Biblije čitamo. Tamo takodje stoji, *„Blago onima koji tvore zapovijesti njegove, da im bude vlast na drvo života, i da udju na vrata u grad."*(v.14).U 19 - toj glavi Otkrivenja mi čitamo stih 7 „*Da se radujemo i veselimo i da damo slavu njemu*: ***jer dodje svadba jagnjetova, i nevesta njegova pripravila se...*** "U Matejovoj. 25 mi još jednom čitamo "*... dodje ženik, i* ***gotove udjoše*** *s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata."*Budući da je Evandjelje napisano mi takodje nalazimo tvrdnju „*Tada će biti dva na njivi; jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti." Dvije će mljeti na žrvljevima; jedna će se izeti, a druga će se ostaviti."* (Mat.24:40-41).

Uzimajući u razmatranje i ispunjenje predskazanih dogadjaja koji treba da se dogode pre Hristovog povratka, naš GOSPOD kaže, ***„Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata."*** (Mat.24:33-34).Takodje u Luci. 21 naš GOSPOD govori o znacima vremena, " ***A kada se ovo počne zbivati,gledajte i podignite glave svoje jer se približuje izbavljenje vaše. ... Tako i vi, kad vidite da se ovo zbiva znajte da je blizu Carstvo Božije ... Stražarite dakle jednako i molite se Bogu da bi ste se udostojili uteći od svega ovoga što će se zbiti,i stati pred sinom čovječijim."*** (Lk.21:28, 31+36).Sve se dogadja onda kada se navrši vrijeme. Tačno polovina od njih, koji su otišli da se sretnu sa Mladoženjom i koji su čekali na Njegov dolazak, bili su spremni da udju na svadbenu večeru. Ostali su stajali pred

zaključanim vratima, kucajući. Ali bilo je suviše kasno – suviše prekasno zauvek. Sada se radi o tome, kod svakog Biblijskog vernika, da ne preuzimaju za sebe riziko i pomisle, „ Mi ćemo svakako da budnemo."

Oni koji pripadaju Crkvi Nevesti će sa najvećom sigurnošću primiti obećanja Mladoženje za ovo vreme; oni se zovu deca obećanja (Rim 9:8; Gal.4: 48).Oni su primili obećanog Svetoga Duha (Dela Ap.2:33). Na njih se odnose stihovi u Efe.4:30, "*I ne ožalašćavajte Svetoga Duha Božijega, kojijem ste zapečaćeni za dan izbavljenja*." Prema Izaiji 8:16, trebalo je Otkrivenje biti svezano i zapečaćen zakon učenicima. Mi moramo poznavati neophodan bibliski duhovni kriterijum da bi smo bili spremni za uznesenje. Sa Božijom pomoći mi treba da ispunimo tražena stanja. Lude device su uzele svoje lampe; Mudre device su takodje uzele ulja u svojim sudovima, tako one su mogle dopuniti svoje lampe i fitilj koji je goreo ne bi mogao da se ugasi tokom njihovog kretanja, kroz odlučivajući ponoćni čas.

Kroz celo Sveto Pismo ulje predstavlja simbol Svetoga Duha. Pomazanje uljem je uvek bilo povezano sa posvećenjem Bogu. Kraljevi i sveštenici su bili posvećeni Bogu kroz pomazanje i tako postavljeni u svoje službe.

Proročka reč, svetli u ovom važnom vremenskom odeljku, s čim je bila otkrivena, postala blještavo svetleće svetlo u tami. Ona jasno osvetljava razvoje, i sve što se odnosi na zadnje vreme, ali ne dozvoljava privatno tumačenje (2.Pt. 1:16-21) .Mi sada, u istinitosti doživljavamo, što je u psalmu napisano, "*Riječ je tvoja žižak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj*."(Ps.119:105). Biblijsko proročanstvo mora sada, kao što je to bilo pri prvom Hristovom dolasku, biti prepoznato i shvaćeno u svom ispunjenju. Pitanje je, šta se odonosi na svaku osobu prema tome, što je naš GOSPOD rekao? ***„Kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan što je za mir tvoj!"*** ili, ***„ali je sad sakriveno od očiju tvojijeh"*** (Lk.19:41-42) ili čak***," k svojima dodje, i svoji ga ne primiše."***(Jov.1). Da bi Bog sačuvao, da bi se to sa pojedincima ponovilo, nego da bi On poklonio svakome. U protivnom, da svi čitaoci mogu doživeti sledeće, "*A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji* ***koji vjeruju u Ime njegovo***,,(Jov.1:6-13) i takodje, "*... i vejerovaše koliko ih biješe pripravljeno za život viječni.,,* (Dela Ap. 13:46-49).Neka su blagoslovljeni oni na koje se ovo odnosi, "*Ko ima uho, da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama.,,*O tome je ono što sada važi, zato što pri kraju, Nevesta i Mladoženja su u slaganju. Najava, " *I evo Ću doći skoro*. „Je ponovljeno od strane Neveste, *"I Duh i nevesta govore, Dodji. I koji čuje neka govori: Dodji. "*Sada je vreme prispelo: Jer u večernje vreme "dana spasenja" Bog je podao svetlosti; sada u ponoćnoj viki, na ustajanje se čuje i uskoro će svanuti Večno jutro. Apostol Pavle će ponovo povikati, *"Maranatha."* Dolazim uskoro! (1.Kor.16:22).

Epilog

Skoro polovinu stoleća imam privilegiju da se nalazim u Kraljevstvu Božijem, imajući učešća u probudjenju koje je počelo još 1949 godine posle završetka II Svetskog Rata. Upoznao sam se sa svim Američkim evangelistima još 1950 i nekima od njih sam bio prevodilac. Posebno sam bio blagoslovljen službom čoveka poslatog od Boga William M. Branhamom, USA. Pošto sam proverio njegovo učenje sa

Božijom Rečju, ustanovio sam da se njegovo učenje isključivo baziralo na Božijoj Reči, biblijski i apostolski. Vest koja se proširila da je William Branham pripadao crkvi „Samo Isus", samo zato što su ga neki pastori te denominacije pozvali da održi nekoliko skupova u njihovoj crkvi, je jednaka značenju ubistva. Istina je da je on od strane Dr.Roy Davis-a rukopoložen 1932 godine, bio u istoj denominacijskoj Baptističkoj crkvi kojoj je pripadao i Bili Graham. Božanski poziv i zapovest su ga naravno postavili sa njegovom posebnom službom u Kraljevstvo Božije, da bude u službi za sav Božiji narod.

Kao što je bilo sa prorocima koji su bili "vidioci",isto je bilo i sa Williamom Branhamom, koji je video vizije. Jednom kada je primio svoju direktnu naredbu 7-mog Maja 1946, video je viziju dva drveta punu zrelog voća. Na jednom drvetu je pisalo "Trojstvo" a na drugom "Jedinstvo." On je video sebe kako se nalazio izmedju tih drveća, obuhvatio ih svojim rukama, snažno ih potresao, i plodovi sa oba drveta su obilno padali na njega. Kada su se predstavnici "Skupština Božijih" Pošt. Brat Ness, i "Ujedinjene Pentakostalne Crkve", Pošt. Brat Siscem, sreli sa njim, on je ukazao na viziju koju mu je Bog pokazao. Obadva ova Pentakostalna velika pokreta u USA su poželeli da im se pridruži. Ali on je izjavio da ne može da se udruži ni sa jednim od njih, jer služba je bila namenjena za svu Božiju decu u svim crkvama. U ovoj tački je bilo potrebno da se kaže da ni jedan Božiji čovek nije protiv ljudi koji su u raznim religijama i denominacijama, već protiv sistema, koji ih drže kao zatvorenike. (Iza.42:22).

On, jedini od svih evangelista koji je mogao navesti dan, mesto, i čas svog božanskog poziva i zadatka, je opadajući trebao da bude utišan, tako da bi svi ostali mogli da nastave sa svojim programima. Svi koji su imali učešća u talasima probudjenja posle II Svetskog rata, vrlo dobro znaju da je William Branham bio korišćen od strane Svemogućeg Boga, da donese proboj ovog velikog spasenja i isceljiteljskog probudjenja. Da ovaj božanski zadatak nije bio podan, svet nikada ne bi čuo za druge evangeliste. Bez izuzetka, svi koji su započeli svoje službe do kraja 1940 - ih, i 1950 - ih i ranih 1960 - tih su bili nadahnuti na jednom Branhamovom skupu, odlučivši da učestvuju u tom probudjenju. Oral Roberts, T.L. Osborn, Gordon Lindsay, David DuPlesis, Demos Shakarian, tuce njih pravo dole do Morris Cerullo i Kenneth A. Hagan – svi oni su bili svedoci nadprirodnog Božijeg delovanja. Ali da li su oni zaista shvatili svrhu povezanu sa ovom od Boga datom, jedinstvenom službom?

Da li bi GOSPOD Isus hodao na zemlji danas, a da ne bi čineo isto što je čineo onda. On bi otišao u Svoj Hram i očistio bi ga i izprevrtao bi nekoliko tezgi sa knjigama i isterao napolje špekulante. S druge strane On bi ukazao na službu, koja predhodi Njegovom povratku. Kao što je Jovan Krstitelj, tada bio poslat, sa porukom prilikom prvog Hristovog dolaska, da pripremi put GOSPODNJI, tako je to i sada pre dolaska Hristovog. Dovodjenje u prvobitno stanje se dešava s time što poruka zadnjeg vremena uzima svoj kurs i priprema put. O Jovanu preteči je rečeno, *"Ko ima nevestu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i sliša ga, i radošću raduje se glasu ženikovu.* (Jov.3:29).Jovan je bio Mladoženjin prijatelj, čovek poslat od Boga, čiji glas je bio stvarni glas Ženikov i poruka da pripremi Božiji narod. To je sada takodje slučaj. Čovek poslat od Boga, prijatelj Ženikov, donosi svoju poruku Nevesti. Božija Reč koja ostaje zauvek je istinita božanska poruka. Šta ako bi to trebalo da se odnosi

–i to se sigurno odnosi - da je božanska zapovest na kraju vremena milosti data Williamu Branhamu sa rečima,*"Kao što je Jovan Krstitelj bio poslat da bude preteča prvom Hristovom dolasku , poruka koja je data tebi će biti preteča drugom Hristovom dolasku.?* Čovek Božiji, pošto je ponovio ono što mu je rečeno, da bi izbegao bilo kakav nesporazum rekao je, *"Neću ja biti preteča već je poruka bila preteča!"*

Od tog trenutka, kada je se obećani prorok pojavio na sceni. Kraljevstvo Božije je propovedano i ostvaren je prodor (Lk.16:16).Sada isto se ponavlja sa službom obećanog proroka za naše vreme. Kao što je Jovan Krstitelj, video svoje mesto u Bibliji, tako i William Branham, čovek poslat od Boga u naše vreme, takodje poznaje svoje mesto u Kraljevstvu Božijem. On je taj preko koga je naš GOSPOD još jednom posijao originalno učenje o Božanstvu, krštenju, Večeri GOSPODNJOJ, itd. sve tajne koje su skrivene širom Biblije, čak i ono šta se u stvari stvarno dogodilo u Edenskom Vrtu -, jeste otkrio. Biblijski red je ponovo uspostavljen tako i originalna praktikovanja u crkvi. Bio sam svedok u Evropi i u USA o stvarima koja je Bog učinio u našem vremenu kroz službu Williama Branhama, upravo do njegovog povratka kući 1965. Svojim očima sam video ono što se dogadjalo samo u Biblijskim danima, mogu posvedočiti da su Heb. 13:8 i Jov. 14:12 istinito potvrdjeni. Nećemo više ulaziti dalje u ovaj predmet, pošto sam o toj obećanoj službi pisao u raznim publikacijama. Da li je on bio taj prorok, koji je trebao da ima službu obnovljenja pre nego što se"Dan GOSPODNJI " pojavi, ili mi treba da čekamo na nekog drugog? Poruka Božije Reči koju je on doneo su nadprirodno potvrdjene, istinitost, govori tzato.

Ovo izlaganje je posvećeno svim Božjim slugama širom sveta koji snose odgovornost u crkvama, Biblijskim školama, seminarima, itd. Mnoge od njih koje sam posetio lično poznajem.I naravno to je za sve one u čije će ruke po Božijoj milosti ova brošura doći.

Svi će morati da donesu odluku da li treba da veruju istinitom svedočanstvu, ili lažnom svedočanstvu. U Iza.43:10 GOSPOD je rekao, *"Vi ste moji svedoci, kaže GOSPOD."* GOSPOD ISUS, govoreći Svojim apostolima, rekao je, *... vi ćete mi biti svedoci..."*(Dela Ap. 1:8). Mi smo uzeli Stari i Novi Zavet i pokazali harmoniju medju svim Božijim svedocima. Hoćete li vi poslušati one koji su svedočili u Ime GOSPODNJE? Zato je od sada, pa ubuduće nemoguće, da jedno istinito dete Božije, nastavi da veruje, šta su učili, i rekli lažni proroci.Ti lažni proroci su crkveni očevi i njihovi reprezentativci koji uče suprotno istinskim svedočanstvima. Pisano je , ...***koji ne vjeruje Bogu načinio ga je lažom ...*** (1. Jov. 5:10). Niko ne može služiti dva gospodara, niko ne može pred Bogom objaviti da su dve različite stvari istinite. Od sada pa ubuduće, niko neće imati opravdanja, i ja mogu reći, *Zato vam svedočim u današnji dan da sam ja čist od krvi sviju; Jer ne izostavih da pokažem volju Božiju."* (Dela Ap. 20:26-27).

Sledeći doživljaj napominjem ja samo kao svedočanstvo, tako da će svi razumeti moju odgovornost, koju ja nosim zbog, udodeljenog direktnog poziva, kojega sam ja, Brat Evald Frank, primio 2-gog Aprila, 1962-ge godine, upravo pri osvitanju dana ovde u Krefeldu, Nemačka. Sve - prodorni, zapovedni Glas GOSPODNJI sam čuo vlastitim ušima. Posle jutarnje molitve stao sam u sobi, pogledavši za jedan trenutak u prozor koji je bio usmeren prema Istoku, kada je Glas GOSPODNJI došao odozgo

ka meni, sa moje desne strane, govoreći, *"Moj slugo, tvoje vreme za ovaj grad će se uskoro završiti. Ja ću te poslati u druge gradove da propovedaš Moju Reč ..."* U tom momentu moja fizička snaga me je napustila, kolabirao sam i pao preko svoje desne ruke, sa licem u pravcu tepiha. Celo iskustvo ovog poziva ja neću ispričati ovde, jer sam to već učinio u toliko mnogo drugih publikacija.Samo želim da svakoga uverim da su reči moga svedočanstva toliko istinite kao što su istinite i reči Apostola Pavla, kada je on govorio o svom pozivu u Delima Apostolskim. Poslušan i veran nebeskom zadatku propovedao sam Božiju Reč samo onako kako je ona zapisana u Bibliji. Naravno, to je meni otkriveno Svetim Duhom. Ja sam rastao duhovno i vodjen sam dublje od otkrivenja do otkrivenja i od svetlosti do svetlosti.

Nadprirodni doživljaj sam pomenuo samo, zato da bi svi mogli razumeti da je moja direktna odgovornost od istog značaja kao ona od Apostola Pavla. Ja mogu kazati, kao što je to on kazao, *"Zar ja sada ljude nagovaram ili Boga?Ili tražim ljudima da ugadjam jer kad bih ja još ljudima ugadjao, onda ne bih bio sluga Hristov."* (Gal. 1:10). Zato što na zemlji vlada toliko mnogo laži i prevare, mora istiniti glas Božije Reči, glas jednog Poziva čuti, i zaori u religioznoj pustinji bez kompromisa. *" Jer je svako tijelo kao trava, svaka slava čovječija kao cvijet travni: osuši se trava, i cvijet njezin otpade; Ali riječ Gospodnja ostaje do vijeka. A ovo je riječ što je objavljena medju vama."* (1. Pet. 1:24-25). Mi još uvek živimo u vremenu milosti; korektura je moguća. Ja želim zaključno da kažem da znaci vremena ukazuju veoma jasno na obećani i blizak povratak Hristov. Poziv na budjenje, i vika sada ide moćno napred, *"Eto ,ženika gdje ide; izlazite mu na susret."* Naš dragi GOSPOD će održati Svoje obećanje i vratiti se veoma, veoma uskoro – onako kako mi tako očekujemo u našem vremenu. Neka se svi vernici udruže u izgovaranju sledećih reči, *"Maranhata! Dodji, GOSPODE Isuse."*

Neka budne milost i mir Božiji sa svima vama u najdražem Imenu našega GOSPODA Isusa Hrista. Amen.

Umnožavanje i kopiranje je samo sa dozvolom dopušteno.
Izdavač: Ewald Frank, Misionar Poštanski pretinac 100707, 47707 Krefeld, Njemačka. Čitavo odpremanje usljeđuje se na bazi dobrovoljne donacije. Sva uplaćivanja na Misijski rad u Njemačkoj: Slobodna Narodna Misija Krefeld, poštanski žiro - Ured Essen, Br. 167606 - 439 ili Slobodna Narodna Misija Krefeld, Sparkasse Krefeld Br. 1209386, BLZ 320500 00 Misijski rad u Švaicarskoj: Ujedinjene Slobodne Narodne Misije, Poštanski ček - Račun Basel Br. 40 - 35520 - 7 ili Ujedinjene Slobodne Narodne Misije , Švicarsko Društvo Banka, Zürich- Kloten, Br. 847. 272. 01. Na Misijski rad u Austriji: Slobodna Narodna Misija, Poslovni ček – Račun Wien, Br. 7691. 539.